"Dacă vor tăcea aceştia, pietrele vor striga."
(Sf. Evanghelie după Luca 19, 40)

CUVÂNTUL LEGIONAR

Periodic al Românilor naţionalişti creştini

- în duhul NAŢIONAL CREŞTIN al lui Corneliu Zelea Codreanu -

Anul **IV**, Nr. **50**, **SEPTEMBRIE 2007** Apare la **jumătatea** lunii **1,5 RON** (15.000 lei vechi)

Director: NICADOR ZELEA CODREANU

NUMĂRUL SPECIAL AL LUNII SEPTEMBRIE, cuprinzând:

Editorial: "LIBER LA OMORÂT"!

De puţin timp a apărut la editura "Vremea" un <u>roman</u> sub semnătura lui Ilarion Ţiu, intitulat "*Mişcarea Legionară după Corneliu Codreanu*".

Cu toate că la ora actuală cuvântul "domn" a ajuns să fie utilizat pentru desemnarea oricărei persoane de sex masculin, nu am putut să o fac la adresa persoanei Ilarion Ţiu: mi s-a părut că accept terfelirea acestui apelativ, cu care erau desemnaţi în timpul teroarei bolşevice "duşmanii poporului", deţinuţii politici şi în general toţi cei care mai devreme sau mai târziu deveneau victimele iudeo-comunismului.

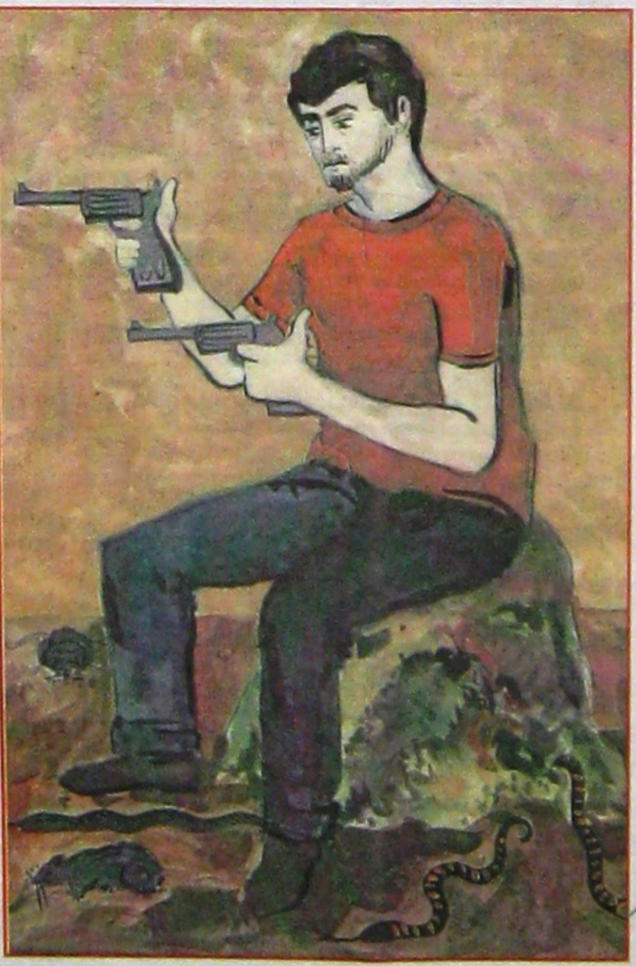
Voi vorbi despre autorul romanului sus amintit numindu-l "Ţiu", ca fiind prima manifestare de lipsă de respect, sub care încerc să-mi temperez vulcanul de invective pe care mi l-a generat citirea acestei cărţi.

Că este carte este sigur; îndeplineşte condiţiile şi oricine o vede îi spune aşa.

Ca <u>*roman*</u>, pare o compilaţie între o anumită faţetă a istoriei, ficţiune, mercenariat, minciună şi prostie.

Cum pot avea toate acestea loc în primele 100 de pagini pe care am reuşit să le citesc, este o artă pe care nu am mai întâlnit-o decât la nişte tovarăşi care încercau "să facă" o nouă istorie a României, îndeobşte cunoscuţi sub denumirea de "proletcultişti" şi care se străduiau, pe măsura inculturii, a prostiei şi a spiritului lor de servitori, să intre în graţiile unor stăpâni!

Departe de mine gândul de a aplica aceleaşi calificative lui Ţiu; dacă mă întrebaţi pe mine vă voi spune că este inteligent, cult, echilibrat şi logic şi eventual foarte

ambiţios. Ambiţia este o calitate sau un defect? Din punctul de vedere al lui Ţiu este o calitate, iar din punct de vedere moral trebuie avute în vedere scopul şi mijloacele.

Nu l-am cunoscut personal şi sper să nu ne întâlnim: m-am umplut de murdărie suficient citindu-i prima sută de pagini din roman. De ce aşa de greu şi de puţin după câteva zile de posesie a cărţii, vă pot spune: citirea unei cărţi pentru mine este ca un tratament medical. Dacă "Muntele vrăjit" de Thomas Mann l-am inhalat de la cap la coadă fără oprire, ca pe un val de aer proaspăt de munte, rece, aromat de conifere şi răşină, ca pe un balsam sufletesc, cartea lui Ţiu, încărcată de perfidie, minciună şi prostie, mă obligă la pauze dese pentru a lua de la capăt, iarăşi şi iarăşi, dezintoxicarea absolut obligatorie!

De fapt, ce idee încearcă să acrediteze tovarăşul (de acum înainte "tov.") Ţiu: **cu toate că în titlul cărţii se pretinde analizarea perioadei *de după asasinarea lui Corneliu Zelea Codreanu*, în primul capitol şi parţial în cel de-al doilea tratează "activitatea" Mişcării Legionare *de la apariţie*, în scopul scoaterii în evidenţă a caracterului anarhist şi terorist** însuşit, practicat şi promovat de Mişcarea Legionară, **cu toate că în introducere, autorul precizează că Mişcarea a adoptat "*după mai 1938*** *... o linie radicală de tip terorist*"!

Tov. Ţiu îşi face o profesiune de credinţă în decursul "lucrării" din a face nenumărate afirmaţii care te uluiesc pur şi simplu. **(*contin. în pg. 2*)**

Nicador Zelea Codreanu

"LIBER LA OMORÂT"! (continuare din pag. precedentă)

Câte aş putea să citez într-un articol de ziar? **Sunt atât de multe tâmpenii încât ar trebui scrisă încă o carte de "lămuriri"**; nu sunt "noduri în papură" căutate de mine, sunt lucruri de importanţă capitală care încearcă să prezinte Mişcarea Legionară într-o lumină total falsă:

- la pagina 7 - citez: *"schimbul de generaţii a dus şi la radicalizarea organizaţiei"!*

Care schimb de generaţii, nu a avut loc niciodată nici un fel de "schimb de generaţii" (prostie nemărginită), *"astfel că după 1938 au intrat persoane îndrăzneţe..."*.

Minciună şi prostie: **"persoanele îndrăzneţe" nu au intrat în Mişcare decât după 6 septembrie 1940, cunoscute sub denumirea de "septembrişti" şi nu au avut nici un rol de influenţă, au distrus imaginea Mişcării prin tot felul de găinării şi au ajuns <u>după 4 luni</u> - în lagărele şi puşcăriile lui Antonescu şi mai târziu în batalioanele de sacrificiu - de "reabilitare" - din linia I-a!!**

Tot la pagina 7: *"nu doar Horia Sima a fost adeptul întrebuinţării elementelor radicale în menţinerea legăturilor cu teritoriul ..."* - remarcă plină de inteligenţă dar mai ales de logică: **după părerea tov. Ţiu, pentru comunicare în teritoriu era nevoie de *"elemente radicale"*??**

Trebuie să fii lipsit de orice logică şi imaginaţie (eufemistic vorbind), să faci vreo legătură între corpul "Moţa - Marin" şi "menţinerea legăturilor în teritoriu"!

Şi vă precizez că aceasta este una din zecile de gogomănii prezentate cu aplomb în cele 100 de pagini citite. După o pauză de dezintoxicare poate voi relua citirea!

La pag. 11, tov. Ţiu face o mărturisire care te trimite cu gândul la "dacă tăceai, filosof rămâneai" - cităm: *"dintre lucrările de specialitate, cel mai important ajutor ne-a furnizat cartea lui Dragoş Zamfirescu, <<Legiunea Arhanghelul Mihail>> <<De la mit la realitate>>, cercetare arhivistică bine făcută etc., etc."*. **Această afirmaţie a autorului aruncă în derizoriu toată munca lui transformând-o într-o grămadă de maculatură, bună de REMAT!**

Iată cum caracterizează istoricul Grigore Traian Pop „cercetarea ştiinţifică" a lui Dragoş Zamfirescu:

"La cele 400 de pagini acesta face 2178 de trimiteri bibliografice, adică o medie de 5-6 la o pagină. Impresionant. Aproape fiecare paragraf se sprijină pe o sursă de informare!" „Autorul a răsfoit şi a cercetat pentru a afla proporţiile jafului legionar" (se referă la 21-23 ianuarie 1941), *"arhivele naţionale istorice centrale. Mai precis, dosarul 54/141 fila 85. În aceste circumstanţe nimic nu pare a-i submina credibilitatea. Doar se sprijină pe documente de arhivă.* ***Dar, totuşi, surpriză, la <<arhive>> Dragoş Zamfirescu, autorul, caută şi găseşte... ziare. Şi-şi însuşeşte fără nici un efort de disociere, varianta lor..."***

Şi în continuare citez pe Grigore Traian Pop:

"Nu aş insista asupra acestui fapt dacă aş avea o cât de vagă bănuială că-i vorba doar de oboseala cercetătorului şi nu de o mistificare grosolană, săvârşită cu bună ştiinţă." *"Şi mai straniu este că autorul cercetării (calificativ de acum îndoielnic) vestejeşte, în capitolele de început, tocmai astfel de practici"*. ("Mişcarea Legionară" de Grigore Traian Pop, Editura Kullusys, pag. 526/527). Închei citatul, cam lung dar absolut obligatoriu, transformând lucrarea tov. Ţiu într-un maldăr de gunoi!

Imitând pe mentorul său, Ţiu te umple de "trimiteri". La cine:

- *Dragoş Zamfirescu - problemă lămurită.*
- *Direcţia Arhivelor Naţionale Istorice:*
  1. *fond Direcţia Generală a Poliţiei,*
  2. *fond Direcţia Generală a Jandarmeriei.*

Eu l-aş pune o singură întrebare tov. Ţiu la care poate răspunde orice om sănătos cu cel puţin 7 clase primare: *Dacă vei face o cercetare despre perioada comunistă, vei socoti ca fiind concludente rapoartele şi constatările făcute de Miliţie şi de Securitate privind activităţile „infracţionale" ale opozanţilor politici ai regimului?! Ai putea avea neobrăzarea de a le prezenta drept "dovezi acuzatoare" la adresa victimelor comunismului, indiferent de culoare?*

Sper că nu vei merge până acolo cu prostia încercând să-mi demonstrezi diferenţa între organele de represiune din cele 2 perioade!

Altă trăznaie: *"În 1929, Corneliu Codreanu a încercat să înfiinţeze o organizaţie paramilitară antisemită <<Garda de Fier>> , în care a fost integrată Mişcarea Legionară. Apelul lui nu a fost urmat şi de alţi tineri naţionalişti şi astfel <<Garda de Fier>> s-a identificat cu <<Legiunea Arhanghelul Mihail>>"* (pag. 12) !!

Măi nea, Mişcarea Legionară nu putea fi integrată în „Garda de Fier"! Semnul acela a fost iniţial semnul electoral pentru alegerile din 1930. Tâmpenia că Mişcarea Legionară s-ar fi integrat apoi în "Garda de Fier" corespunde unei imagini greşite. Mişcarea Legionară, dă naştere, nu se înglobează în nimic!

Tot la aceeaşi pagină: *"datorită unor violenţe antisemite, în 1930 guvernul a desfiinţat <<Garda de Fier>> dar şi <<Legiunea Arhanghelul Mihail>> care practic nu existau instituţional"* !!

Măi tov. Ţiu, cum poate desfiinţa guvernul ceva care nu există?!

Trebuie să reţii ceva capital pentru "unul" care vrea să scrie despre subiect :<u>**Mişcarea Legionară este sursa care dă naştere diverselor expresii politice, destinate participării la alegeri şi la viaţa parlamentară şi la tot ce înseamnă activitate politică**</u> **de exprimare publică, schimbând titulatura datorită interzicerilor activităţii acestor partide:** *"Garda de Fier", "Gruparea Corneliu Zelea Codreanu", "Totul Pentru Ţară"*. Cu Mişcarea Legionară începe şi se termină orice manifestare politică prin exponentele sale.

<u>***Mişcarea Legionară nu poate fi interzisă, ea nu este o instituţie, ea este un organism viu, compus din sufletele, minţile şi trupurile a sute de mii de oameni.***</u>

<u>***Nu poate fi desfiinţată, nu poate fi interzisă, este o credinţă, nu un obiect!***</u> Capisci??

Şi în 1930 şi totdeauna, Mişcarea Legionară a fost un pericol mai mare sau mai mic pentru guvernele corupte şi total insensibile la interesele naţionale, dispuse să se vândă chiar şi celor ce promovau interesele iudaismului în România sau pe mapamond.

Linia politică a Mişcării Legionare faţă de problemele de viaţă şi de moarte a naţiunii române a fost **aceeaşi mereu.**

Încercarea de a începe sarabanda acuzaţiilor de "antisemitism" (termen total greşit şi iraţional), **precizând scoaterea în afara legii a „Gărzii de Fier" din acest motiv, dă bine *unde tragi tu cu coada ochiului* dar nu reprezintă decât o vorbă fără acoperire.**

Tov. Ţiu: *"În general acest termen, <<Garda de Fier>>, a fost folosit pentru a surprinde componenta radicală a organizaţiei"*.

Despre ce vorbeşti omule, care "componentă radicală"? Despre "Frontul de Eliberare a Palestinei" cu componenta radicală "martirii nu ştiu care", despre Al Quaida?! Ai prins din zbor acest termen din politica zilei şi îl foloseşti "ca nuca în perete". A vorbi despre aşa ceva în 1930 este o altă prostie.

Tovarăşul Ţiu: *"La 10 decembrie 1934, naţionaliştii extremişti au fondat <u>prima lor formaţiune politică partidul <<Totul Pentru Ţară>></u>*, iar două rânduri mai sus (tot pag. 12), consemnezi: *"la alegerile din 1931 şi 1932 ... au participat sub denumirea <<Gruparea Corneliu Zelea Codreanu>>"*. **Păi nea, astea ce erau, nu formaţiuni politice, erau echipe de oină?**

La pag. 13: *"În lucrarea de faţă, prin utilizarea termenului naţionalist-extremist şi derivatele acestuia, vom surprinde curente şi personalităţi politice de extremă dreaptă, despre care în unele lucrări se folosesc sintagmele fascist/nazist, sau derivatele acestora"*. Citat lung, revoltător!

Care "unele lucrări", tov. Ţiu, de ce nu precizaţi? Cursul scurt de istorie al P.C.U.S.? Care lucrări, de ce nu le faceţi publice?

Deci, după această concepţie, orice naţionalism este fascism/nazism?! Unde dracu te trezeşti, tov. Ţiu, în ce ţară şi după ce calendar vorbeşti, o luăm iarăşi ca la 1950? Detestabil!!

Pag. 17: *"În 1937 Gabriel Marinescu subsecretar de stat la interne ... înverşunat duşman al Mişcării Legionare, care decide lichidarea acestuia prin Paul Craja, liderul studenţilor de la Medicină"* (trimitere la fondul Poliţiei).

Am întrebat pe doctor Şerban Milcoveanu, şeful tuturor mediciniştilor: minciună sfruntată, nu a existat niciodată aşa ceva.

Iar trimiterea la arhive, fond DGP, dosar nr. ... etc., etc., ca majoritatea acestor documente, sunt produsul unor rapoarte menite să inflameze permanent atmosfera şi să justifice în final atrocităţile, zecile şi sutele de crime şi abuzuri.

<u>**Dacă încerci să "bagi pe gât" opiniei publice istorie făcută după astfel de rapoarte, categoric vei reuşi să faci o istorie a organelor represive, dar nicidecum o istorie a României.**</u>

Tov. Ţiu ştie una şi bună: tot ce raportează nişte turnători la poliţie sau Siguranţa statului din perioada respectivă, chiar dacă nu a auzit nimeni despre aşa ceva, chiar dacă nu s-a întâmplat nimic, o ia de bună, socotind că poate otrăvi opinia publică cu rapoartele unor angajaţi ai poliţiei sau colaboratori externi care „mâncau şi ei o bucată de pâine" pe viaţa, libertatea, integritatea şi viitorul unor oameni preocupaţi de soarta ţării.

Nu o să-mi spună nimeni că Ţiu o face dintr-o mare pasiune pentru dreptate şi adevăr!

Tot la pag. 17, citim o prostie care depăşeşte orice imaginaţie: *Armand Călinescu ar fi intrat pe listele adversarilor Legiunii, adică îi era ameninţată viaţa de tineri "extremişti"*, ghiciţi de ce: *"deoarece împiedicase pe câţiva diplomaţi să participe la funeraliile lui Ion Moţa şi Vasile Marin"* (la rândul 23), iar la rândul 7 *„cunoscut ca adversar înverşunat al Mişcării Legionare încă din anii 30"* (Călinescu)

Măi tovarăşe, păi legionarii îi purtau sâmbetele lui Armand Călinescu ca „adversar înverşunat încă din anii 30", sau că oprise nişte diplomaţi??! Păi cum să opreşti nişte diplomaţi, tovarăşe? Te mai gândeşti? Deci iată, Călinescu nu era un criminal notoriu, greşise odată oprind nişte diplomaţi la o festivitate! Oprind diplomaţi??

Şi tot aici, *iată în ce ar consta adversitatea dintre legionari şi Nicolae Iorga: ţinuse cursuri în ziua înmormântării Moţa - Marin din febr. 1937!* Nu se poate, ţi-a scris-o cineva. tu doar ai semnat, tov. Ţiu: **ţi-am văzut fotografia pe coperta a doua şi pari absolut normal! Eu nu zic, Doamne fereşte, că trebuie să scrii după anumite canoane ale ştiinţei, ale culturii, ale bunului simţ, dar să scrii lucruri atât de contradictorii la diferenţă de câteva rânduri, este ca şi când, nu!**

(continuare în pag. următoare(

Aniversarea Căpitanului

În fiecare an legionarii sărbătoresc naşterea Fondatorului Mişcării Legionare, vârful de lance al naţionalismului creştin românesc.

În primul an de apariţie a revistei (2003) am publicat **articolul omagial al şefului Senatului Legionar**, avocat şi instructor legionar Nelu Rusu (trecut în veşnicie anul acesta), **în următorul an** am prezentat o selecţie de texte intitulată ***"Căpitanul în memoria contemporanilor"***, **în 2005 selecţia *"Căpitanul în viziunea istoricilor"***, iar anul trecut impresionantul articol al şefului studenţimii române interbelice, **dr. Şerban Milcoveanu, *"De vorbă cu un tânăr legionar"***.

Anul acesta am descoperit la *Biblioteca Academiei Române* un articol din epocă, dedicat Căpitanului:

13 SEPTEMBRIE

- articol apărut în ziarul interbelic legionar *"România Creştină"*, la 12 sept. 1937, semnat de directorul acestui ziar, comandant legionar şi şeful Basarabiei legionare, avocat şi licenţiat în Litere, **SERGIU FLORESCU** -

Mare zi de sărbătoare legionară!

Ziua numelui şi a naşterii iubitului nostru Căpitan.

In zorii zilei de 13 Septembrie 1899, omul predestinat luptei pentru binele neamului românesc - Corneliu Zelea Codreanu - a văzut pentru prima oară lumina soarelui.

Şi s-a născut legionar!

Sărbătorindu-l, nu mă gândesc să fac un bilanţ al luptei sale cu duşmanii acestei ţări.

Aşa ceva e greu.

Numai Căpitanul îşi poate face, fără greşeli, socotelile. Mai întâi pentru că **vasta-i activitate - în tranşeele adevăratului naţionalism românesc - nu se poate descrie într-un articol de ziar.**

Apoi, pentru că e şi foarte greu de scris legionăreşte, ca să nu-l superi pe Căpitan.

Nu ştiu de ce, când vreau să vorbesc, să scriu despre Căpitan, mă transport cu gândul la marele voievod Ştefan cel Mare. Parcă îi văd pe amândoi, la marginea unei păduri, făcând planuri de luptă, sau hotărând construirea unei biserici!...

Înţelegeţi acum de ce mi-e frică să nu mă încurc în scris...

Totuşi, sufletul meu de legionar mă îndeamnă să fac câteva constatări cu ocazia acestei sărbătoriri.

Analizând viaţa Căpitanului ne dăm seama că de la vârsta de 17 ani este permanent în luptă.

Căpitanul n-a avut copilărie. El nu ştie ce-i aia petrecere cu distracţii moderne. De la 1923 n-a fost la cinematograf. De lux nici nu poate fi vorba. A trăit peste 600 de zile prin închisori, fără însă a avea o zi de condamnare. A fost şi este sărac, ca aproape toţi legionarii.

El e născut să lupte. Şi luptă, mereu, bărbăteşte.

Din 5, câţi au pornit Mişcarea la 1927, astăzi, cu toate prigoanele şi sacrificiile: morţi, schingiuiţi, arestaţi etc. – s-a ajuns la un milion.

Nu un milion de membri, înscrişi ca în oricare partid politic. Ci un milion de oameni, de legionari, gata să-şi jertfească şi viaţa pentru credinţa legionară.

Acum aproape 20 de ani, Căpitanul a păşit la luptă cu gândul ca să creeze ***un OM NOU: un Român corect, demn şi viteaz.***

In mare parte şi-a ajuns scopul. ***A creat eroi.*** Ca Ionel Moţa şi Vasile Marin, morţi pentru apărarea Crucii în Spania.

Căpitanul dispune astăzi de sute, de mii, de zeci de mii de legionari - gata să moară pentru Legiune.

Care dintre atâţia pretinşi conducători politici, a reuşit să creeze oameni gata să moară pentru ei?

Nici unul.

Ca o sabie de Arhanghel, Căpitanul înfruntă toate loviturile şi merge vitejeşte pe linia de mare onoare. Până acuma n-a pierdut nici o bătălie!

Duşmanii uneltesc, mişeleşte. Căpitanul îi sfidează şi-şi vede de drum. **Merge pe cărările destinului românesc, spre a realiza o Ţară nouă. O Românie legionară şi creştină.**

Să trăieşti, Căpitane !

***

"LIBER LA OMORÂT"!

(continuare din pag. precedentă)

Pag. 18: *"la acel moment existau strategii diverse în interior, iar latura radicală aluneca spre extremism..."*. Cornelui Zelea Codreanu era liber în 1937! **În interiorul Mişcării Legionare nu au existat niciodată, niciodată, niciodată! "strategii diverse"**. .Este o minciună revoltătoare, pe care o repeţi în neştire! **Până la condamnarea şi prin aceasta izolarea lui Corneliu Zelea Codreanu, nu a existat decât o singură voinţă şi o singură exprimare în Mişcarea Legionară.**

Citesc şi constat: fraza şi minciuna, fraza şi prostia, şi trebuie să mă cam opresc, din lipsă de spaţiu! De abia la pag. 18 şi cine citeşte şi este cât de cât în temă, rămâne uluit!

Nu mă pot opri:

- la pag. 24: *"aflat în ilegalitate, Partidul Comunist din România a aderat la principiile pactului de neagresiune electorală"* dintre Corneliu Zelea Codreanu şi Maniu la alegerile din 1937; asta auziţi prima dată de la tov. Ţiu, este o minciună ordinară, o diversiune inspirată sută la sută din "istoriile" mentorului Zamfirescu (fac pariu cu oricine!)

Pag. 27: *"Corneliu Codreanu nu a încetat să spere într-o apropiere de rege..."* **Şi atunci, în 1937, când a fost chemat de Carol al II-lea să formeze un guvern din postura de prim-ministru, de ce a refuzat?! Se poate concepe o apropiere mai mare de atât?**

Tov. Ţiu, îţi repet, aproape că nu este o pagină, din cele 100 citite de mine, care să nu conţină o prostie! Ar trebui să scriu la infinit! Nici nu merită până la urmă.

Repeţi de zeci de ori *"comandamentele de prigoană"*. Nu a existat decât unul singur! Înţelege, pentru Dumnezeu!

Vorbeşti despre primirea de legionari în masă, la grămadă, în 1936, nemairespectându-se "canoanele" de trei ani de stagiatură, arătând că *"au fost primiţi direct în cuib"*! **Măi omule, habar nu ai nici măcar de organizare, căci stagiul de 3 ani se făcea în cuib, unde altundeva! Nu mai există altă formă de organizare!**

Dimpotrivă, datorită afluxului mare de aderenţi Căpitanul dă o circulară în care limitează primirea în cuiburi a mai mult de jumătate din populaţia unei localităţi, dar, atenţie tov. Ţiu, în cuib urma să îţi faci stagiul pentru a deveni legionar!

O să caut cartea mentorului tău spiritual; aceste inepţii nu pot fi scrise decât de un mare duşman căruia îi ia Dumnezeu minţile, căci dacă eventual nu ştii nişte lucruri, pur şi simplu nu scrii orice!

Mai faci afirmaţii pline de cinism relativ la asasinarea lui Cornelui Zelea Codreanu:

- cum poţi să te faci că nu ştii că cei 14 legionari asasinaţi în nov. 1938, în timpul transportului de la Râmnicu Sărat la Jilava au fost strangulaţi de către 14 jandarmi, instruiţi pentru aceasta o lună de zile? Oare nu ştii că a fost un omor <u>ritual</u> comandat? Scrii că *erau legaţi în interiorul unor "vehicule deschise" "cu sfori"*; **deci nu ştii că era vorba de lanţuri la mâini şi la picioare, fixate de podelele de stejar ale furgonului!** *Deci legionarii au rupt "sforile" şi s-au precipitat în pădure şi au fost împuşcaţi „legal"*.

Mă întrebi de ce sugrumatul este omor *ritual*? Mai citeşte şi tu, că pari tânăr! **De ce era nevoie să facă jandarmii exerciţii anterioare (aşa cum au declarat mai târziu la proces)**, de ce să-şi bată capul maiorul Dinulescu să-i înveţe, **nu era mai simplu, imobilizaţi total în lanţuri cum erau, să le tragă un glonţ în ceafă? *Ce zice "bibilica" de toată treaba aceasta?***

Mai faci afirmaţia că *asasinarea lui Cornelui Zelea Codreanu a adus un val de linişte populaţiei ţării!*

La care populaţie te referi? Poţi afirma că un asasinat odios aduce linişte populaţiei? *Poate te referi la cele aproape 2 milioane de evrei?* Foarte posibil, dar restul milioanelor de români, nu te interesează ce gândeau?

Sunt obligat să închei; **am început să trăiesc senzaţia de disconfort din timpul regimului comunist, când oricine avea dreptul să scrie orice despre Mişcarea Legionară, fără alt fundament decât o ură viscerală!**

Este condamnabil ca un istoric să scrie ce crede el indiferent de realitate? Experienţa ne dovedeşte că şi istoricii proletcultişti, care au falsificat istoria României, au invocat aceeaşi "libertate de gândire" care, de fapt, a fost obedienţă, minciună şi agresiune la interesele naţionale.

<u>Romanul de ficţiune</u> **al tov. Ţiu nu face decât să mă convingă că habar nu are despre Mişcarea Legionară, că, din motive pe care încă nu le pot preciza, este dispus să denigreze şi să falsifice orice în legătură cu subiectul**, şi, în afară de dispreţul meu profund, nu am cu ce să îi răspund.

PATRU ANI DE LUPTĂ

Am pornit la drum cinci oameni (*Nicador Zelea Codreanu, Nicoleta Codrin, Emilian Georgescu - Ghika*, regretatul *Radu Constantin Demetrescu* - trecut în veşnicie după primul an, şi *Corneliu Mihai*), care am realizat singuri, prin forţe proprii, totul, **de la fondul articolelor şi până la forma finală.** Nici unul dintre noi nu este de profesie ziarist, iar *practic jumătate dintre noi (adică subsemnata şi Corneliu Mihai, ambii ingineri) lucrăm la revistă după orele de servici*, dar cei care ştiu *Cuvântul Legionar* încă de la început au avut ocazia să constate evoluţia.

În fiecare an am editat câte un supliment în cuprinsul publicaţiei, iar anul acesta am scos şi un număr special aniversar, o selecţie de articole publicate de noi de-a lungul timpului (cu ocazia împlinirii a 80 de ani de la înfiinţarea Legiunii Arhanghelul Mihail).

Mulţi dintre cei care ne cunosc încă se mai miră că o mână de oameni reuşesc să scoată, lună de lună, această revistă, şi încă mai au impresia că echipa redacţională ar fi mult mai mare. Poate şi din acest motiv unii cititori au pretenţia să fim pretutindeni în ţară şi să nu scăpăm din vedere nimic, lucru absolut imposibil.

Ultimii patru ani din viaţa noastră au trecut gândind la fiecare următor număr al revistei, documentându-ne, scriind, redactând, printre şedinţe de cuib, relaţiile cu publicul, propaganda legionară, educarea tinerilor veniţi, afişe, conferinţe, organizarea de ceremonii (seara de poezie legionară, sărbătoriri de centenare legionare), comemorări şi aniversări, deplasări prin ţară, discutând cu prieteni şi cu duşmani. Au trecut deja patru ani, cu bucurii şi cu dezamăgiri...

Pe măsură ce revista a ajuns la public, numărul cititorilor a crescut. **Astăzi, numărul cititorilor e mai mare de cinci ori,** deci a trebuit să mărim tirajul revistei de cinci ori faţă de momentul apariţiei, şi ni se semnalează **necesitatea unei noi măriri de tiraj - *care însă este condiţionată de posibilităţile financiare din ce în ce mai reduse.***

Cu toate acestea, din păcate, şi în pofida faptului că numărul membrilor organizaţiei a crescut şi el, **cei care pot participa efectiv la realizarea publicaţiei nu sunt mai numeroşi.**

De-a lungul timpului am avut colaborări mai mult sau mai puţin efemere: am primit articole de la de la *cititori şi simpatizanţi* - îi menţionez în mod deosebit pe dr. *Emanuel Ştefaniu din Craiova*, pe ziaristul *Viorel Patrichi*; (tot aici îi mulţumim d-rei studente L. P. care desenează pentru revistă), am primit articole de la *tineri studenţi şi chiar elevi* (o menţiune specială pentru Alecu Deleanu, 17 ani), *sau de la senatori legionari* (dr. *Şerban Milcoveanu*, ec. instructor legionar *Viorel Tănase din Sibiu, Jean Bukiu din Chicago*, regretatul avocat şi instructor legionar *Nelu Rusu, Nicolae Badea*, actualul şef al Senatului Legionar şi totodată secretar de redacţie), de un real ajutor fiindu-ne Cuibul "Vestitorii" care asigură de patru ani dactilografierea materialelor aflate în manuscris, **dar greul scrierii articolelor îl are şi acum tot echipa iniţială care a fondat revista.**

Am fi foarte mulţumiţi să schimbăm această stare de lucruri - dacă ar exista o participare mai mare a simpatizanţilor!

Subliniem că absolut nimeni nu este retribuit pentru munca la revistă. Toţi muncim din dragoste pentru Neamul nostru şi pentru că ne-a cucerit inimile idealul generos al generaţiei naţionaliste şi creştine a României, care s-a jertfit pentru acest ideal.

***Costul revistei constă doar în cheltuielile de tipărire, de difuzare prin Rodipet şi de expediere poştală (pentru abonaţi),* dar tipărirea şi distribuţia în ţară şi străinătate sunt costisitoare şi preţurile cresc în continuare.**

Ne cerem scuze pentru erorile strecurate (de dactilografie), explicabile prin volumul mare de muncă şi timpul scurt avut la dispoziţie, întrucât, aşa cum am spus puţin mai înainte, jumătate dintre noi putem scrie doar în timpul liber.

Tipărirea Cuvântului Legionar se face numai datorită sacrificiilor legionarilor: muncă şi bani; revista se întreţine financiar exclusiv din **cotizaţiile legionarilor, bătrâni şi tineri, din ţară şi din exil;** ocazional am primit mici donaţii de la simpatizanţi (al căror nume l-am publicat, mulţumindu-le).

Singurele noastre două gânduri sunt aceleaşi ca atunci când am pornit la editarea revistei:

- ca după jumătate de secol de calomnii lumea să afle adevărul despre Mişcarea Legionară, să-i cunoască lupta, sacrificiile, obiectivele, marile personalităţi şi scrierile lor, şi, foarte important, devierea din 1940 de la linia Fondatorului,

- să sensibilizăm opinia publică amorţită, trăgând un semnal de alarmă şi să exprimăm punctul de vedere al unor naţionalişti români şi creştini în legătură cu evenimentele de azi.

Ca şi până acum, tematica anului următor va fi: *Ideologie legionară, Atitudini, Actualitate, Reportaj, Interviu, Carte legionară celebră, Istorie, Spiritualitate* ş.a.

Singurul lucru care ar putea opri apariţia revistei ar fi problema financiară.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, însă, *sperăm că se vor găsi banii necesari pentru tipărirea în continuare a Cuvântului Legionar.*

Nicoleta Codrin

JOSTEIN GAARDER: "POPORUL ALES AL LUI DUMNEZEU"

Norvegianul Jostein Gaarder: profesor de filosofie şi scriitor foarte popular în nord-vestul Europei. Recentul său roman filosofic "Sofies verden" (Lumea Sofiei) a făcut furori în Europa, fiind tradus în 53 de limbi şi având o vânzare de peste 26 milioane de exemplare. Dar mai există ceva ce îi aparţine şi care a avut efectul unei bombe atomice pentru *Comunitatea Evreiască Internaţională*: articolul său "***Poporul ales al lui Dumnezeu***", apărut pe fondul crizei din Liban, în ziarul norvegian "*Aftenposten*" din 5 aug. 2006.

Am avut posibilitatea să-l urmăresc pe Jostein Gaarder într-un reportaj difuzat la TVR Cultural: o persoană jovială, foarte ataşată de valorile norvegiene tradiţionale, un adevărat intelectual cu simţul umorului. *Trebuie să spun de la bun început că un lucru nu mi-a plăcut la domnia sa: faptul că îl consideră pe Iisus Hristos un profet evreu.* ***Acest lucru ne arată însă că este ateu şi că nu a atacat tabu-urile israeliene din poziţia de creştin (cum ar putea unii insinua).***

Niciodată vreun scriitor norvegian nu a trebuit să facă faţă unor critici atât de brutale din partea ziariştilor, colegilor (colega sa Mona Levin - fostă Levis - a fost prima care şi-a scos ghearele şi colţii) **şi politicienilor, care au încercat pur şi simplu să-l ucidă şi să-l înmormânteze social.**

Însă există, cum era de aşteptat, mulţi care gândesc şi îl sprijină pe Jostein Gaarder, dar care nu au posibilitatea să facă acest lucru decât cu ajutorul Internet-ului.

Norvegianul a găsit sprijin şi în câţiva colegi de-ai săi, în fostul prim-ministru Kare Willoch şi în antropologul social Thomas Hylland Eriksen.

Comunitatea Evreiască a început să sune sirenele. Mona Levin a afirmat că nu a citit ceva mai rău de la "Mein Kampf" incoace. Personal mă îndoiesc că domnia sa a avut răbdarea necesară să citească "Main Kampf". *Dar dacă articolul norvegianului este asemuit cu "Mein Kampf", aceasta înseamnă mai mult ca oricând că avem aceleaşi cauze ca în anii '30, ce provoacă acelaşi fenomen. Eterna cauză!*

Inventatorul unei adevărate organizaţii a urii şi răzbunării aplicate exclusiv şi fără discernământ la toţi foştii membrii naţional-socialiştii (consideraţi a fi fără excepţie criminali de război), dar nu şi la vreun fost torţionar comunist, în speţă centrul "Simon Wiesenthal" a declarat: *"Mulţi dintre cititorii lui Gaarder deplâng faptul că acesta şi-a pierdut dintr-o dată clarviziunea logică şi că acesta a fost recrutat de forţe ale întunericului".*

Se pune întrebarea de ce vorbeşte centrul "Wiesenthal" "în numele cititorilor" (amintiţi-vă de scrisorile anonime semnate "*în numele unui grup de tovarăşi*"), şi nu vorbeşte în numele propriu? *Căci ceea ce gândesc cititorii cu adevărat putem vedea singuri uitându-ne pe Internet!*

Acest centru al "blândeţii, împăcării şi iertării evreieşti" recrutat de "forţe ale *luminii*" are ca ultimă ispravă lansarea programului "*Ultima şansă*" ce are drept scop găsirea şi condamnarea "criminalilor de război" din cel de-al doilea război mondial, înainte ca aceştia să moară.

Cine stabileşte acum cine este sau nu "criminal de război", dacă tribunalul de la Nurnberg nu a făcut-o atunci?

Nu vă speriaţi prea tare, tovarăşi bătrânei, căci nu este vorba de nici un fost comisar sovietic, ci doar de cei care au făcut parte din Waffen Schutz Staffel. Adică tocmai de cei care au luptat împotriva voastră şi implicit împotriva promotorilor voştri evrei.

Într-un alt recent documentar difuzat pe TVR Cultural, intitulat "Istoria S.S.-ului", **un comentator britanic ce până atunci fusese "pe linia de partid", spune: *"Nu toţi membrii S.S. au fost criminali. Ar fi o greşeală să considerăm asta. Majoritatea au perceput S.S.-ul ca pe o organizaţie ce lupta împotriva bolşevismului internaţional ce ameninţa Europa."***

Un fost membru S.S. afirmă şi el: ***"La vremea aceea nu existau decât două alternative: comunismul şi naţional-socialismul"***.

Vă las pe dvs., dragi cititori, să vă transpuneţi în locul lor şi să vă gândiţi ce aţi fi ales în aceea perioadă tulbure de istorie.

Programul "*Ultima şansă*" a fost mediatizat la ştirile ProTV (postul de televiziune al evreului Estee Lauder), **punându-se accent pe faptul că delaţiunea persoanelor care "vor furniza informaţii" de natură să ducă la condamnarea suspecţilor** *(care suspecţi??, cei pârâţi de vecinul de palier?)* **va fi plătită cu până la 10.000 de dolari.** Cu alte cuvinte: *"Copii, poate aveţi pe acasă vreun bunic cu vârsta cuprinsă între 90 şi 110 ani, cu care să faceţi un ban grămadă. Viaţa e scumpă azi în România şi nu numai, ia vedeţi, poate dă norocul peste voi şi găsiţi vreo <<promoţie>> <<doi într-unul>>"!*

Şi acum, după ce v-am lămurit asupra nivelului de obiectivitate al celor ce-l critică pe Jostein Gaarder, să vedem şi ce anume a stârnit acest uragan despre care mass-media aservită propriilor finanţatori, nu a suflat nici un cuvânt:

Ziarul *Aftenposten* din Oslo – articolul "*Poporul ales al lui Dumnezeu*", autor Jostein Gaarder:

"Este timpul să învăţăm o nouă lecţie: noi nu mai recunoaştem statul Israel. Nu am recunoscut regimul de apartheid sud-african şi nu am recunoscut regimul afgan al talibanilor. Alţii nu au recunoscut Irakul lui Saddam Hussein sau epurarea etnică sârbească. Azi trebuie să ne obişnuim cu gândul: statul Israel în forma sa actuală este istorie.

Noi nu mai credem în ideea poporului ales al lui Dumnezeu. Zâmbim citind despre văicărelile acestui popor pentru fărădelegile sale. A te revendica drept popor ales al lui Dumnezeu nu este numai stupid şi arogant, ci si o crimă împotriva umanităţii. Numim aceasta rasism.

Există o limită a răbdării noastre şi o limită a toleranţei noastre. Nu credem în promisiuni dumnezeieşti drept bază de pornire pentru ocupaţie şi apartheid. Cu greu ne putem stăpâni să nu râdem de cei care cred în continuare că Dumnezeul florei, faunei şi al galaxiilor şi-a ales un anumit popor drept favorit al său şi i-a dat nişte ridicole table de piatră, tufişuri arzând şi licenţa de a ucide.

Pe ucigaşii de copii îi numim ucigaşi de copii şi nu vom accepta niciodată că aceştia au vreun mandat dumnezeiesc sau istoric care să justifice fărădelegile lor. Spunem clar: ruşine oricărui apartheid, ruşine epurării etnice, ruşine tuturor atacurilor teroriste îndreptate împotriva populaţiei civile, fie că acestea sunt comise de Hamas, Hezbollah sau statul Israel!

Din punct de vedere moral şi istoric a fost necesar ca evreii să aibă propria lor casă. **Dar statul Israel, cu arta sa a războiului fără scrupule şi cu armele sale dezgustătoare, şi-a masacrat propria legitimitate. A încălcat sistematic drepturile omului, convenţiile internaţionale** şi nenumăratele rezoluţii O.N.U. şi nu mai poate să se aştepte la protecţie peste măsură. A acoperit cu un covor de bombe recunoaşterea din partea lumii. Dar nu îi este frică! Statul Israel şi-a amenajat propriul Soweto.

Paharul s-a umplut. Nu mai este nici o cale de întoarcere. **Statul Israel şi-a violat propria recunoaştere din partea lumii** şi nu va avea pace chiar dacă va înceta războiul.

E nevoie ca spiritul şi cuvântul să spulbere zidurile de apartheid ale Israelului. Statul Israel nu mai există. Acum este fără apărare, este descoperit. De aceea lumea trebuie să vină în ajutorul populaţiei civile. Pentru că profeţiile noastre nu sunt îndreptate împotriva oamenilor simpli. Vrem binele poporului lui Israel, dar ne rezervăm dreptul de a nu mânca portocalele din Jaffa atâta timp cât acestea duhnesc şi sunt otrăvitoare.

Nu credem că Israelul plânge mai mult cei patruzeci de copii libanezi ucişi (n. n.: masacraţi la Qana de către forţele israeliene), decât s-a văicărit mai bine de trei mii de ani pentru cei patruzeci de ani petrecuţi în deşert.

Vedem că mulţi israelieni sărbătoresc victoria aşa cum altădată s-au bucurat de plăgile trimise de Dumnezeu- drept „pedeapsă meritată"- asupra poporului egiptean (...).

Ne întrebăm dacă nu cumva cei mai mulţi israelieni consideră că viaţa unui evreu este mult mai preţioasă decât vieţile a patruzeci de palestinieni sau libanezi *(n. n.: deşi întrebarea pare naivă, vedem mai departe că autorul îşi dă seama de răspunsul pozitiv la această întrebare)*. **Pentru că am văzut poze cu fetiţe israeliene scriind saluturi pline de ură pe bombele ce urmau a fi aruncate peste populaţia civilă din Liban şi Palestina.** Fetiţele israeliene nu mai sunt deloc gingaşe atunci când se bucură de moartea şi durerea celorlalţi.

Nu acceptăm retorica statului Israel. Nu acceptăm vârtejul răzbunărilor sângeroase conform principiului biblic „ochi pentru ochi şi dinte pentru dinte" **Nu acceptăm principiul a zece sau o mie de ochi arabi pentru un ochi israelian. Nu acceptăm pedepsirea colectivă** sau chinuirea populaţiei civile drept armă politică.

Au trecut două mii de ani de când un învăţător israelian (n. n.: Mântuitorul) a criticat ancestrala doctrină a „ochiului pentru ochi şi dintelui pentru dinte". El a spus: ***„Ce vreţi să vă facă vouă oamenii, faceţi şi voi asemenea"*** (n. n.: Iisus Hristos a schimbat astfel vechiul principiu sadic cu unul nou şi plin de dragoste).

Nu recunoaştem un stat care, plin de el, se bate cu pumnul în piept pe ruinele şi principiile antiumaniste ale unei religii naţionale străvechi şi ale unei religii a războiului. (...)

Nu recunoaştem vechiul regat al lui David ca piatră unghiulară a noii legislaţii ce desenează harta Orientului Mijlociu al sec. XXI.

Învăţătorul evreu (n. n.: adică ***Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu!*** *pentru dl. prof. ateu Jostein Gaarder, Iisus este "învăţătorul evreu", pentru noi este Însuşi Mântuitorul*) **a afirmat acum două mii de ani că**

(continuare în pag. 7)

Ionuţ Moraru

Reportaj

TABĂRA DE MUNCĂ LEGIONARĂ DE LA SCHIT

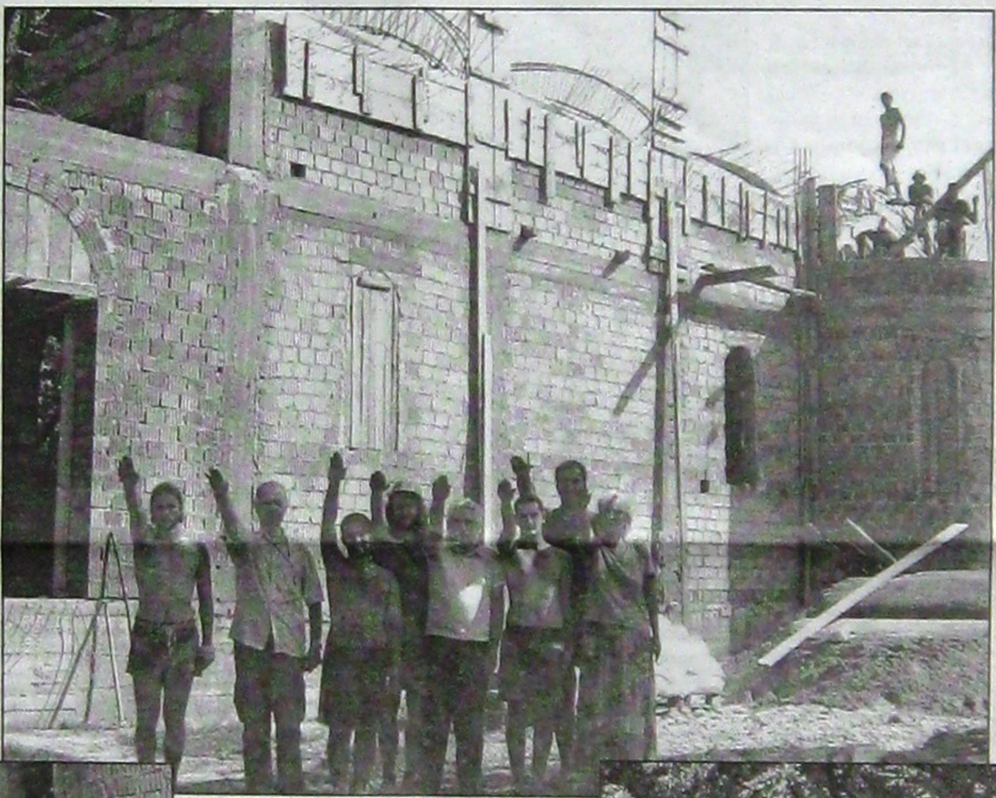
LUNA TRECUTĂ, CUIBUL "VESTITORII", urmând tradiția legionară, a organizat O TABĂRĂ DE MUNCĂ LEGIONARĂ LA UN SCHIT AFLAT ÎN CONSTRUCȚIE.

Am fost acceptați să muncim cu CONDIȚIA DE A NU FACE PUBLIC NICI MĂCAR JUDEȚUL unde a început să se ridice acest schit, *pentru a nu se isca vreun conflict* (nedorit de nimeni): şi în sânul Biseriucii există o mare "reținere" când vine vorba de un contact nemijlocit cu legionarii, chiar dacă este un aport eficient şi fără nici o contribuție din partea beneficiarului.

Situația nu este însă nouă: şi în perioada interbelică atitudinea Bisericii față de Mişcarea Legionară a ținut să fie în consonanță cu politica guvernanților, de reprimare: *cu toate bunele rezultate obținute prin taberele de muncă benevolă legionară, Sf. Sinod a dat un ordin în 1936 prin care interzicea munca legionarilor la biserici.*

Ideea duşmănoasă că în acest fel Mişcarea Legionară a dorit şi doreşte să-şi facă reclamă, nu a ținut niciodată cont de ceea ce a ieşit din mâinile legionarilor (biserici, aşezăminte de utilitate publică: şcoli pentru satele sărace, cabane, case de cultură, drumuri şi consolidări, poduri etc.), **şi nici de faptul că nimeni nu împiedică pe liberali, țărănişti şi alții să-şi facă reclamă muncind; toată țara ar avea de câştigat dacă s-ar lua la întrecere cu legionarii în loc să-i împiedice "să-şi facă astfel propagandă".**

Pentru noi a fost posibilitatea să ne cunoaştem mai bine în împrejurări mai vitrege şi, în cazul de față, să contribuim cu o cărămidă la edificiul ortodoxiei româneşti, refugiul nostru la ceasuri de restrişte.

Am intrat în Cuibul "Vestitorii" de la fondare, în urmă cu patru ani. Pe măsură ce cuibul a crescut şi s-a închegat, acțiunile întreprinse au luat şi ele amploare: de la distribuirea revistei în căminele studențeşti, amenajarea sediului, îngrijirea mormintelor comandanților legionari Radu Mironovici şi Ionel Zeana, sortatul de cărămizi la o biserică din cartier, amplasarea unui tricolor la troița de la Tâncăbeşti, până am ajuns să facem şi o tabără de muncă.

Ca în orice tabără legionară, **programul** era strict:

- trezirea la 7, înviorarea, mic dejun şi cântec legionar,
- muncă de la 8 la 12,
- pauză de masă şi de odihnă între 12 – 16,
- şi apoi din nou lucru până

la 8 seara, când ne bucuram de duşul improvizat dintr-un butoi de 100 litri cu furtun;

- cinam şi apoi povesteam până târziu.

În pauza de prânz părintele venea să inspecteze şantierul şi purta discuții cu noi, atât pe teme de religie, cât şi pe teme de istorie şi pe teme actuale, răspunzând cu sinceritate şi competență întrebărilor puse de camarazi. Părintele fiind tradiționalist şi naționalist, am făcut un fel de schimb de păreri pe temele istorice *şi, dacă sfinția sa a mai pus o cărămidă la temelia trăirii noastre ortodoxe, n-am vrut să-i rămânem datori şi i-am completat cunoştințele despre legionarism.*

De la ora 4 după amiaza până la ora 8 seara se muncea din nou, iar **noaptea** nu ştiu cum de mai aveam energia să râdem şi să glumim. Inevitabil, cu Nicoleta lângă noi, ajungeam la teme legionare, la taberele de altădată, la începuturile Mişcării, pentru că acum Mişcarea trebuie s-o ia de la început, după jumătate de secol de prigoniri şi trecerea în veşnicie a multora dintre legionarii bătrâni.

Am dormit în poienița de lângă schit, pe "paturi" improvizate din burete de tapițerie adus din Bucureşti, având deasupra câte o pătură şi bolta adâncă a cerului, spuzită de stele. Greierii ne-au concertat în toate nopțile, iar camaradul Ştefan Hâncu, cu nelipsita sa chitară, ne-a delectat cântându-ne compoziții proprii.

Munca a constat din ajutorul dat celor şase muncitori care lucrau pentru construirea schitului: *au cărat pietriş şi ciment şi am făcut beton* într-o mică betonieră, l-am încărcat în roabe şi apoi în găleți pe care le-am ridicat pe schele pentru *turnarea centurii de beton*, am cărat scânduri, bolțari, buşteni şi schele metalice, au sortat cărămizi, am făcut curățenie pe şantier transportând deşeurile la groapa de gunoi – **muncă fizică brută, grea pentru nişte tineri intelectuali de la oraş, dar toți au muncit cu bună voie şi spor, ca pentru propria casă**, călindu-şi trupul şi voința; *nimeni nu s-a plâns nici de soarele arzător şi nemilos al lui august, nici de mâinile jupuite în lupta cu cărămizile, nici de stilul de viață spartan.* Ne-a impresionat pe toți camaradul arhitect *Ştefan Hâncu* care, deşi fire de artist, a bătut toate recordurile în materie de muncă.

Fetele au făcut aprovizionarea, au gătit şi au ajutat la făcutul curățeniei şi ordinii pe şantier.

Într-una din zile dl. Nicador Zelea Codreanu, Şeful Organizației, a

trecut să ne vadă, o vizită-inspecție (adică jumătate vizită, jumătate inspecție), ne-a adus de un prânz substanțial şi o bere rece pentru focul de tabără.

Vara viitoare vom merge din nou să muncim la schit – şi în orice alte locuri unde vom fi acceptați, pentru că ne-a plăcut tuturor mai mult decât am fi crezut. Şi pentru că ne-am întors mai cutezători, mai apți de lupta cu adversitățile, căliți trupeşte şi sufleteşte, înviorați.

Ştefan Buzescu,
student, 21 ani

Câteva imagini de amator luate în tabără considerăm că sunt binevenite:

***

JOSTEIN GAARDER: "POPORUL ALES AL LUI DUMNEZEU" (continuare din pag. 5)

împărăția lui Dumnezeu nu este o campanie militară a regatului lui David, ci împărăția lui Dumnezeu este în noi și din când în când chiar noi. **Ea este milă și iertare.**

Două mii de ani au trecut de când învățătorul evreu (n. n.: Mântuitorul) a dezarmat și umanizat vechea retorică războinică. Chiar din timpul său au început să opereze primii teroriști sioniști (n. n.: care l-au și răstignit).

De două mii de ani Israelul nu aude glasul umanismului.

Nu fariseii au fost aceia care l-au ajutat pe omul doborât la marginea drumului de către tâlhari. A fost un samaritean si astăzi am vrea să vedem un palestinian.

În primul rând suntem oameni - creștini, musulmani sau evrei. Sau cum a spus învățătorul evreu *(n. n.: pentru dl. prof. ateu Jostein Gaarder Iisus este "învățătorul evreu", pentru noi este Însuși Mântuitorul):* "Și dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată puteți avea?".

Nu acceptăm răpiri de soldați. Dar nu acceptăm nici deportarea unor întregi grupuri de populație sau răpirea unor parlamentari sau membri ai guvernului aleși legal.

Recunoaștem statul Israel din 1948 dar nu și pe cel din 1967 (n. n.: când au avut loc niște crime inimaginabile asupra populației palestiniene). **Statul Israel este cel care nu recunoaște, nu respectă** și nu se supune statului Israel din 1948. Israelul vrea să aibă mai mult, mai multă apă și mai multe așezări. Pentru a-și atinge scopul vrea o soluție finală *la problema palestiniană,* numai cu ajutorul vechilor legi. „Palestinienii au multe alte pământuri, noi avem numai unul", au afirmat unii politicieni israelieni.

Sau, cum spune marele protector al statului Israel: "May God continue to bless America".

Un copil a remarcat următorul lucru. El s-a adresat mamei sale spunându-i:

- De ce își încheie întotdeauna discursurile lui cu God bless America? De ce nu spune God bless the world?".

A fost cândva un poet norvegian care a oftat din inimă ca un copil: "De ce progresează omenirea atât de încet?". **El a fost cel care a scris atât de frumos despre „evreu" și „evreică". Dar a respins ideea unui popor ales al lui Dumnezeu. (...)"** – am încheiat articolul prof.

Epilog: Poporul evreu a fost în vechime "*ales pentru a revela divinitatea*", după cum spunea și Nae Ionescu, **iar nu să conducă întreaga omenire de pe poziții de forță, având în buzunar "licența divină" de a ucide.**

Când l-au avut pe Dumnezeu în mijlocul lor, ei, fariseii, prototeroriștii sioniști, nu au găsit altceva mai bun de făcut decât să-L omoare în chinuri groaznice. **In loc să reveleze divinitatea, ei au ucis divinitatea, deși venirea lui Mesia pe pământ fusese profețită cu sute de ani înainte, chiar de către vechii lor profeți evrei.** ***De aceea iudeii și-au autodizolvat singuri și de bună voie această calitate de popor ales.*** Ei s-au lepădat de divinitate, în timp ce atât creștinismul primar, cât și cel actual, a dat pe altarul umanității zeci de mii de martiri ce au murit pentru credința lor în Dumnezeu.

Cum ar putea Dumnezeu să păstreze în drepturi un popor ce s-a oprit cu venerația asupra unui om (Moise), în timp ce pe Fiul lui Dumnezeu L-au răstignit, iar alte popoare creștine ce au ales moartea pentru credința lor în acest Fiu, să nu fie pe placul lui Dumnezeu-Tatăl? Cum ar putea un tată să nu fie măcar cel mai bun prieten cu cel care și-a sacrificat viața pentru fiul său, ci din contră, să spună că favoritul său este ucigașul fiului lui?!

Singurul popor ales în momentul de față este poporul creștin, cel care poartă numele lui Iisus Hristos.

Singurii care revelează complet divinitatea (Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt), sunt creștinii. ***Toată mulțimea de creștini de pe întregul mapamond poartă numele de popor ales al lui Dumnezeu!*** *De aceea există și evrei aleși, dar ei se numără pe degete: aceștia sunt evreii creștinați.*

Concluzia finală este că "poporul evreu ales de Dumnezeu" nu mai este decât o fantomă a trecutului, ce și-a hotărât singură soarta și cu responsabilitate, atunci când a strigat: "*Răstignește-L! Sângele Lui să cadă asupra noastră până la al miilea neam!*"

Comemorarea elitei legionare

În fiecare an facem parastas şi mergem la câte unul din **locurile unde sunt înhumaţi legionarii de elită ai Căpitanului împuşcaţi în noaptea de 21/22 sept. 1939: la Râmnicu Sărat, la Predeal şi Râşnov** (anul trecut am făcut un fel de "rezumat" sub titlul "*Popasuri de aducere aminte*"), şi, ***ca în fiecare an de la apariţia revistei***, *cinstim memoria sutelor de martiri ai elitei legionare masacrate de autorităţi în 1939 prin câteva pagini*, ***diferite de cele din anii predecenţi:***

- în ***2003*** am redat ***mărturii ale supravieţuitorilor*** masacrului;
- în ***2004*** am prezentat "***Ce a provocat masacrul***" (***mărturii*** despre contribuţia lui ***H. Sima*** la declanşarea tragicelor evenimente);
- în ***2005*** am evocat ***două mari personalităţi legionare, foarte cunoscute şi îndrăgite:***

Gheorghe Clime **(inginer şi avocat, comandant legionar al *Bunei Vestiri***, intrat în Legiune chiar de la înfiinţare, primul şef al *Corpului Muncitoresc Legionar*, luptător pe frontul spaniol împotriva bolşevismului, decorat de gen. Franco, **Şeful Partidului "Totul Pentru Ţară"**, ***Şeful Mişcării după asasinarea Căpitanului,*** asasinat la rândul lui un an mai târziu, în masacrul din noaptea de 21/22 sept. **1939**)

şi ***Vasile Cristescu*** **(profesor universitar, comandant legionar, şeful legionar al jud. Vlaşca, vicepreşedinte al Partidului "Totul Pentru Ţară"**, ***locţiitor al Căpitanului la sediul central din Gutenberg pe timpul cât acesta se afla în tabăra de muncă de la Carmen Sylva***, asasinat la 26 ian. **1939**);

- în ***2006*** am prezentat ***marea prigoană antilegionară*** din perioada 1938 – 1939 ***şi rolul nefast jucat de H. Sima***,

iar *anul acesta* prezentăm *o altă mare personalitate legionară*, ***de data aceasta necunoscută chiar legionarilor:***

SERGIU FLORESCU

ziarist, fondatorul şi directorul ziarelor legionare din Basarabia "*Garda de Fier a Basarabiei*" şi "*România Creştină*", comandant legionar, **şeful regiunii Basarabia**, *asasinat în masacrul din noaptea de 21/22 sept. 1939*

În "noaptea cuţitelor lungi" din 21-22 septembrie 1939 au fost lichidaţi 257 de legionari, cea mai mare parte a elitei, printre aceştia aflându-se şi Sergiu Florescu, asasinat la Chişinău, **fără nici o sentinţă judecătorească.**

Din păcate, el face parte din grupul cel mai numeros, al celor despre care, deşi personalităţi de marcă ale Mişcării, nu se ştie mai nimic, fiind amintiţi doar când se vorbeşte de masacrarea legionarilor din urmă cu 68 de ani.

Tocmai de aceea am considerat necesar să reliefăm activitatea lui în Mişcarea Legionară, ştergând colbul uitării prin apelarea la publicaţiile existente în ***Biblioteca Academiei Române***, publicaţii aflate în "fondul special" până în 1990 - ceea ce însemna că publicaţiile respective nu puteau fi consultate decât dacă aveai un permis special (eliberat însă numai după ce motivai pentru ce le solicitai).

SERGIU FLORESCU a fost comandant legionar, şef al regiunii Basarabia şi totodată un remarcabil gazetar şi ideolog legionar. **Era dublu licenţiat, în Litere şi Drept, ducând tenace lupta naţionalistă şi creştină prin publicaţiile apărute în capitala Basarabiei, *"Garda de Fier a Basarabiei"* şi *"România Creştină"*, al căror director a fost.**

Pentru credinţa lui a fost împuşcat, împreună cu alţi doi camarazi, la Chişinău.

Vom prezenta personalitatea lui Sergiu Florescu prin intermediul scrierilor sale, răsfoind ziarul *ROMÂNIA CREŞTINĂ*, care a apărut în intervalul 24 mai 1935 - 13 febr. 1937 (deci până la instaurarea dictaturii lui Carol al II-lea). Era o publicaţie săptămânală, care apărea duminica; în colecţia aflată la *Biblioteca Academiei Române* există toate cele 66 de numere.

Subtitlul ziarului era: ***Tribună de Luptă Naţional-Creştină***, şi, pentru conţinutul lui, **a fost mereu cenzurat,** pe pag. I, sus, specificându-se mereu cuvântul „cenzurat", iar în intervalul 3 mai 1936 - 12 sept. 1937, deci un an şi patru luni, nu a mai apărut.

Redactor şef a fost de la primul număr tot SERGIU FLORESCU, iar redacţia se afla în centrul oraşului, pe Bd. Regele Ferdinand, la nr. 30.

Întrucât rândurile pe care le scriu nu stau la baza unei viitoare monografii asupra publicaţiei, ci reprezintă doar un articol mai amplu, de informare, mă voi limita la a aminti cele mai importante articole, titlul lor spunând totul.

Într-un articol din **primul număr** se arată cum *aproape tot comerţul din judeţele Lăpuşna şi Orhei se afla se află în mâinile evreilor: existau 93 de români şi 1949 evrei şi, respectiv, numai 3 români şi 197 evrei.*

La fel se întâmpla şi în Bucovina, unde existau numai 102 avocaţi români şi 232 avocaţi minoritari şi 644 avocaţi evrei. Medici erau 168 români, 315 minoritari şi nu mai puţin de 895 evrei; comercianţi 329 români, 914 minoritari şi 5615 evrei; meseriaşi 303 români, 516 minoritari şi 4902 evrei.

În alt articol din primul nr. este publicată *lista membrilor de onoare ai Sindicatului Ziariştilor Creştini din Basarabia, în frunte aflându-se, ca preşedinte de onoare, NICOLAE IORGA, iar ca membri, printre alţii, CORNELIU ZELEA*

CODREANU, gen. Cantacuzino-Grănicerul, A.C. Cuza, Dragoş Protopopescu, Mihail Manoilescu, Stelian Popescu.

Cenzura "îşi face datoria", se vede în titlul "*O mânăstire* (cenzurat) - *în Basarabia*" - desigur cuvântul "*cenzurat*" din paranteză înlocuieşte cuvântul "*legionar*". Specific că în primele numere nu se găseşte, cuvântul "*legionar*", ci, atunci când acesta nu se poate ocoli, se foloseşte exprimarea "*membru al Partidului Totul pentru Ţară*".

În numărul următor al revistei întâlnim poezia lui RADU GYR, "*Balada celor trei haiduci*", precum şi un amplu reportaj de la *Tabăra de muncă* ***(cenzurat – adică legionară)*** *din comuna Buga, jud. Lăpuşna.* Prin fotografii se arată cum decurge munca cotidiană a celor 50 de participanţi.

De la numărul 10 cenzura dispare:** nu se mai foloseşte în nici un articol cuvântul "naţionalist", ci cel de "legionar". Pe pag. întâi apare fotografia Căpitanului, *cele 10 porunci legionare, un alt reportaj cu* ***Tabăra de muncă de la Buga şi alături o poezie cu acelaşi titlu, semnată: Niţu-Nicoreşti, student legionar.

Un material mai amplu, semnat de C. Onu, relatează despre ***Congresul studenţilor bucovineni*** *ţinut la Suceava între 8-10 iulie 1935*, la care au participat, printre alţii, preotul comandant al Bunei Vestiri şi secretarul Partidului "Totul Pentru Ţară", ION DUMITRESCU-BORŞA, gen. GH. CANTACUZINO-GRĂNICERUL, şeful Partidului "Totul Pentru Ţară", şi comandantul legionar RADU GYR, şeful Olteniei legionare.

Două poezii: "*Generalul Gh. Cantacuzino*" şi "*Azi*" sunt semnate de alţi doi studenţi legionari, Aurel Bârsan şi Anatolie Seflir.

Să răsfoim mai departe colecţia ziarului *România Creştină*: **în numărul următor, 11,** este publicată fotografia lui Sergiu Florescu cu un text în care acesta este numit şef al regiunii Basarabia. Se arată programul Partidului "Totul Pentru Ţară" şi semnul electoral (două puncte într-un pătrat).

Interesant este şi articolul ***„O cruce pe vârful STERIE CIUMETTI"*** (un pisc mai mic din *munţii Rarău, unde se afla cabana construită de legionari*, a fost botezat "Sterie Ciumetti" în memoria primului martir al Mişcării, asasinat de autorităţi în 1933 pentru că refuzase să-l trădeze pe Căpitan). În articol se relatează cum a fost amplasată *crucea din piatră de 1800 kg*, realizată de fraţii Coriolan, sub conducerea şefului jud. Neamţ, comandantul legionar ION HERGHELEGIU.

Tot în acest număr există un reportaj despre ***Tabăra de muncă de la Storojineţ*** (*Bucovina*), unde pe moşia lui Neagoe Flondor 40 de tineri munceau la construcţia unui *sanatoriu legionar*, la deschiderea lucrărilor participând senatorul legionar prof. TRAIAN BRĂILEANU şi comandantul legionar VASILE IASINSCHI, şeful Bucovinei legionare.

Un alt articol care atrage atenţia prin conţinutul său, semnat de dr. Const. Ţopa, intitulat sugestiv "***Destrămarea cuziştilor bucovineni***" arată cauzele, precum şi dorinţa multor membri ai *Ligii Apărării Naţional Creştine a prof. A.C. Cuza* de a se îndrepta către Mişcarea Legionară.

Ziarul este citit, dovadă spaţiul mare acordat, număr de număr, poştei redacţiei.

În numărul 12 întâlnim un alt articol referitor la o ***altă amplasare de cruce:*** cea *în memoria studentului constănţean* ***Virgil Teodorescu, împuşcat mortal*** **în spate de jandarmi în 1933, pe când lipea afişe de propagandă pentru Garda de Fier care, nota bene, participa oficial şi legal la campania electorală.** Citez din articol: "*Pe muntele acoperit de jnepeni, deasupra Buştenilor, 30 de legionari au purtat pe umeri o cruce lucrată de ei şi au prins-o pe peretele cel drept al stâncii, acolo unde ochiul să o vadă dar mâna să nu o poată atinge, sus de tot, la înălţarea spiritului de jertfă a camaradului Virgil Teodorescu, căzut în luptă*".

Taberele de muncă sunt din nou prezente: o pagină de reportaj se intitulează "***Minunea taberei legionare de la Carmen Silva***" (condusă de CĂPITAN), unde se reproduce şi un interviu luat colonelului senator legionar, ŞTEFAN ZĂVOIANU, iar un alt amplu reportaj se referă la *Tabăra din Valea Mare din jud. Bălţi*, unde "*au început construcţia unei biserici 60 de tineri binecuvântaţi, la deschiderea şantierului, de Episcopul P. V.*"

SERGIU FLORESCU în articolul "***Maimuţoii falsei democraţii***" **ironizează politicienii care se prefac doar că urmează exemplul taberelor de muncă legionare.** Sunt vizaţi: premierul liberal Guţă Tătărăscu care a stat 10 minute în faţa fotografului Berman cu târnăcopul în mână, gata să lovească pământul, ţărănistul Ion Mihalache care, "*contrar şcolii Căpitanului, face propagandă nu prin fapte, ci prin vorbire deşartă*" şi Pan Halippa care, alături de alţi 15 membri din partidul din care făcea parte, făcuse o groapă cu un hârleţ pentru a ajuta la împădurirea suburbiilor oraşului Chişinău, pentru ca după numai 10 minute să plece satisfăcut acasă!"

Tot în nr. 12 observăm articolul cu titlul "***Un simbol şi un popas***", care relatează că tot în Munţii Rarău, dar pe drumul către Vatra Dornei, în Câmpulung Moldovenesc, la cota 1780 a fost ridicată o frumoasă ***cruce în piatră*** cioplită de camaradul Lemnaru Cosma din Piatra Neamţ.

Reportajele de la taberele de muncă sunt din plin prezente: *una este din comuna* ***Tabăra din jud. Orhei*** unde s-au terminat lucrările la *fântâna „Izvorul Căpitanului"*; alta de la ***Tabăra de la Cimişlia din jud. Tighina,*** unde s-a construit *un dig şi o fântână* impunătoare chiar în mijlocul comunei; alte relatări, cu declaraţi ale participanţilor, referitoare la ***Şantierul din Nisporeni jud. Storojineţ unde s-au făcut 50.000 de cărămizi;*** *alta de la Roşa de lângă Cernăuţi* unde urma să se ridice o

Anul. III Nr. 44 CENZURAT 4 pagini 3 Lei Duminecă, 12 Septembrie 1937

ROMÂNIA CREȘTINĂ

Tribună naționalistă scrisă cu duh legionar

Director: SERGIU FLORESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Chișinău, strada Cuza Vodă Nr. 22. Telefon Nr. 53

ABONAMENTE:

Casă Națională; pe această temă, a **muncii entuziaste a tineretului legionar,** este publicată și poezia lui RADU GYR intitulată sugestiv "*Cântecul Armatei*".

Un alt reportaj, „***Cinstirea Eroilor***", se referea la *exhumarea osemintelor unui ofițer și a doi soldați împușcați de trupele bolșevice în 1918* și ***reînhumarea acestora*** *cu toate onorurile, în curtea bisericii* din Scorțeni.

Să sărim la **numărul 43**, ce datează din 12 sept. 1936, la un an și jumătate distanță de cel anterior, întrucât, așa cum am mai spus, ziarul a fost suspendat de către autorități. Un articol pe această temă intitulat "***Reapariția României Creștine***", semnat de către comandantul legionar TRAIAN COTIGĂ, primul șef al studențimii pe țară (1936 – 1936), explică de ce s-a ajuns la această situație: "*Suprimarea publicației, cu un larg ecou în rândurile cititorilor, este din cauza noastră întrucât am considerat și am vroit, că este bine și cinstit, de a spune adevărul pe nume*". Articolul de fond, semnat de SERGIU FLORESCU, se intitulează "***Se împărtășesc legionarii***", iar o pagină cu fotografii se referă la "***Viața legionară la Iași***".

Cu prilejul morții gen. CANTACUZINO-GRĂNICERUL, **numărul 50** din 24 oct. 1936 are articolul de fond, *necrologul*, semnat de preot și comandant legionar al Bunei Vestiri ION DUMITRESCU-BORȘA, iar alături de acest articol SERGIU FLORESCU face *portretul comandantului legionar al Bunei Vestiri, ing. și avocat GH. CLIME*, proaspăt numit șef al Partidului *Totul pentru Țară*.

Mai întâlnim în acest nr., sub semnătura lui TRAIAN HERSENI, articolul "***Mișcarea Legionară și muncitorimea***", materialul "***Trădarea***", semnat de dr. avocat comandant legionar Horațiu Comaniciu, și un reportaj cu fotografie care se referă la noul cămin inaugurat la Cluj care poartă numele lui Ionel Moța.

Nr. 51 are două pagini speciale: "***Viața legionară: Credință – Luptă – Sacrificiu***". Printre altele, se arată că în Partidul Totul pentru Țară nu au voie să se înscrie: cei care au atacat Mișcarea, foști cuziști, cei înscriși în Partidul Liberal în timpul prigoanei, cei cu un rol politic negativ, cu păcate evidente, cei cu mentalități învechite.

Un alt fotoreportaj se referă la *adunarea legionară de la Ciucurul Mare, de lângă Cernăuți unde au participat* ***1200 de legionari;***

un altul se referă la demascarea francmasonului Istrate Micescu, dușman al legionarilor;

un alt articol, cu chenar negru, la moartea prof. senator legionar CORNELIU ȘUMULEANU, evocă sprijinul și afecțiunea pe care a avut-o acesta de-a lungul vieții pentru Mișcarea Legionară;

un alt articol se referă la localitatea Lipcani (târg cu multă populație evreiască) din Basarabia unde *a fost înălțată* ***o troiță*** *din lemn, pentru cei morți în cursul anului 1937: Ion Moța, Vasile Marin și gen. Cantacuzino-Grănicerul.*

Mai întâlnim **în numerele următoare** ale *României Creștine* articolele: "***Ce urmărește Partidul Totul pentru Țară***" semnat de Dumitru Bolboca; "*A murit Elvira Găineață*", semnat de Sergiu Florescu din care citez: "*Doctorița legionară s-a făcut ucenicia la Cărămidăria din Ungheni, venea cu pachete cu alimente pentru cei închiși la închisoarea Galata din Iași, din 1932 medic la maternitatea din capitala Moldovei, mamă a doi copii, Corneliu și Clemanșuca*".

Un alt articol semnat de dr. Ioan Țurcan, o figură de prim plan a legionarilor bucovineni, este intitulat "***Procesul cămășilor verzi din Rădăuți***" (la Casa Germană din localitate, la o manifestare a Partidului "Totul pentru Țară", cei prezenți au venit în cămăși verzi, centură și diagonală, fapt pentru care au fost trimiși în judecată la 8 noiembrie, iar la 9 decembrie, în urma sentinței tribunalului, *au fost achitați, întrucât nu provocaseră nici un incident*).

Să nu omit un articol interesant: "***Crăciunul din Rusia Sovietică, o lacrimă pentru creștinii de acolo***" semnat de Al. Clodoveanu.

(continuare în pag. 14)

Emilian Georgescu

***

NOAPTEA DE 21/22 SEPTEMBRIE 1939

"ÎN SECOLUL LUMINILOR STINSE" – avocat legionar RADU BUDIȘTEANU

"**Se întâmplase într-adevăr ceva extraordinar: răzbunarea vizitase pe asasinul-șef, Armand Călinescu.**

Garda se dublă, suntem închiși toți într-o sală. Interdicție de a ieși. Mai târziu vom fi lăsați sa mergem la toalete, dar păziți de doi jandarmi înarmați. **Ofițerii comandamentului local al jandarmeriei vin în inspecție cu priviri feroce.** Refuză să fie întrebați, dar **noutățile trec prin ziduri:** primul ministru fusese ucis în mașina sa. Echipa răzbunătorilor condusă de intelectuali, frații Dumitrescu din Ploiești, au pătruns apoi în localurile radioului și, după ce au anunțat țării știrea, **s-au predat procurorului de serviciu.**

Dați imediat pe mâna poliției, tinerii au fost duși acolo unde răzbunaseră pe Căpitan și pe ceilalți uciși și au fost omorâți pe loc.

În dimineața următoare, **în cursul ședinței solemne care se ținea în incinta Înaltei Curți de Casație, în onoarea victimei oficiale, procurorul general va spune relativ la celelalte victime:**

- Justiție s-a făcut: ... de către poliție, *d-le Procuror General Viforeanu al Înaltei Curți,* ***ceea ce anulează justiția.***"

"Aflând cele ce se întâmplaseră spun camarazilor mei: *- La noapte e rândul nostru!* (...)

Și au venit solii morții. La trei noaptea precis, la ora asasinatelor de Stat, ușa se deschise cu zgomot mare și o unitate de jandarmi cu colonelul în cap. face irupție în această sală de spital (n. n.: Spitalul Militar Brașov, unde erau internați, sub pază, legionarii bolnavi), unde milostivenia lua chipul morții.

Toată lumea este în picioare și toată lumea a înțeles: **Va fi moartea tuturor pentru moartea unuia singur (n. n.: pentru moartea lui Armand Călinescu).** (...)

- Mai repede, domnilor, timpul trece. Șefii mei mă acuză că pactez cu dvs. ***O camionetă elegantă vă așteaptă la ieșire.***

Auziți cum anunța el asasinatul? Ce humor de jandarm! De bestie. După asasinat va spune: *"Am prins gustul sângelui!"*

Acesta se numea un "reprezentant al ordinei", al ordinei monarhice și constituționale... **acest șef de abator.** (...)

Un semnal. O tăcere prin care se exprima moartea. **Un plutonier scoate o listă din buzunar. Citește șapte nume.**

(NOTA RED.: *Și aici, ca și în toată țara, legionarii n-au fost omorâți "la grămadă", aleator, ci au fost aleși cei mai buni dintre ei, cei mai mari organizatori, după liste întocmite de autoritățile statului, astfel încât Mișcarea să nu se mai poată reface ușor sau curând. Și nu s-a mai refăcut... Lipsită de Fondator și de marea majoritate a elitei formate de el, Mișcarea din 1940 n-a mai fost aceeași cu cea din 1938.)*

Cei chemați sunt duși spre ieșire. Își iau adio de la noi și pleacă cu pas apăsat. Unul spune:

- Mergem la moarte? Să mergem! (căpitanul Șiancu). Este un vechi ofițer, un luptător de mare popularitate într-o regiune exploatată la sânge de capitalurile străine. Energic, feroce, **nu este condamnat, dar îl omoară... pentru că... pentru că trebuie să moară, pentru că are în el nici mai presus de lege și de Dumnezeu.** Cel drept nu are dreptate. Nici Socrate, nici Christos.

Rațiunea este forța deghizată în justiție, câteodată în jandarm.

Un altul, un camarad, care îmi spusese că mă înșel, strigă la rândul lui:

- Să mergem la moarte! Să vadă că știm să murim!

(...) Rămaserăm pe loc ca țintuiți, cei ale căror nume nu figurau pe lista ucigașă ne așteptam rândul la un al doilea transport, fără îndoială! Așteptarăm până dimineața.

Lumina zilei pline, a acestei splendide zi de Septembrie, parcă vroia să ne dea siguranța de viață. **Statul nu ucidea ziua. Curajul său țâșnea în beznă. Asasinii săi erau ca și bufnițele: lumina îi orbea. De asemenea adevărul.** (...)

Pentru mine n-a sosit doamna, doamna în negru. Avea atâta de lucru, într-adevăr, de nu-ți venea să crezi! **Fuseseră omorâți în acea noapte toți camarazii noștri care se găseau în închisori, jumătate din efectivul deținuților din cele două lagăre, și trei dintre camarazii noștri în aproape toate județele din țară, plus cei din spital, lăsându-li-se cadavrele expuse în piețele publice timp de trei zile, cu placarde infamante atârnând deasupra lor.**

Trecu o săptămână. Mai așteptam încă pe jovialul colonel sa ne împingă în camioneta "eleganta". Nu se schimbase nimic în regimul nostru sever de izolare. Garda armată dublă ne acompania în continuare la toalete, singura "ieșire" permisă. Tăcere totală. Nici o inspecție, nici civilă nici militară, cel puțin în aparență.

Nici o iluzie asupra soartei celor ce fuseseră luați în cursul nopții de 21-22 Septembrie. **Ni-i închipuiam asasinați pe marginea drumului, ceea ce s-a dovedit a fi fost așa.** (...)

Câteva zile mai târziu noi, **cei trei supraviețuitori, furăm întorși la închisoare (n. n.: închisoarea Râmnicu Sărat).** (...) **Celulele de la etaj, care acum erau goale pentru că toți camarazii noștri care le ocupau fuseseră împușcați,** păreau a fi cavouri pentru vii. Tăcere sinistră, această tăcere care te duce la nebunie, hrană mizerabilă, murdărie, gândaci, ploșnițe, șoareci și șobolani, inclusiv jandarmii, cei mai infecți, zece minute de aer, fiecare izolat într-o curte.

Într-una din aceste curți fuseseră omorâți. **Unul din ziduri era ciuruit de gloanțe. Cranii sfărâmate, părți din creieri rămăseseră lipite de acest zid** mai tragic decât cel al Templului, de unde noul Titus izgonește până și amintirea. **Tremurând strâng cu pietate părți din ceea ce rămăsese din camarazii mei.** *Când te gândești că cei ce au omorât aci pe frații lor inocenți sunt oameni, purtând pe fața lor amprenta Creatorului!* Homo homini homo.

Nu mai eram decât trei supraviețuitori acestei nopți tragice, care fuseserăm readuși în aceste locuri de nedescris. Fiecare ferecat în celula sa, despărțiți între noi prin celule goale, spații-tampon. ***(În afară de mine, Virgil Ionescu și dr. Șerban Milcoveanu.)***"

MASACRUL DIN NOAPTEA DE 21/22 SEPTEMBRIE 1939

Ca în fiecare an, vom încheia comemorarea cu apelul legionarilor asasinaţi:

NOTĂ: Până la acest masacru, **tot în decursul anului 1939**, au mai fost asasinaţi de autorităţi:

- ÎN BUCUREŞTI:

Vasile Cristescu (profesor universitar, comandant legionar, ***Şeful legionar al jud. Vlaşca, Vicepreşedinte al Partidului "Totul Pentru Ţară"***, împuşcat la 26 ian. **1939**);

Nicoleta Nicolescu (licenţiată în matematică, comandant legionar, ***Şefa Cetăţuilor***, schingiuită şi arsă de vie în Crematoriu la 10 iulie **1939**).

Nicolae Dumitrescu (inginer, *locotenent* în Armata Român, strangulat la 25 ian. **1939**).

- LA HUEDIN, JUD. CLUJ (împuşcaţi în febr. **1939** şi arşi la Crematoriu):

Fleschin Petre (student); Hodrea Aurel (profesor); Stănescu Petre (student); Popa Ion (muncitor); Borzea Dumitru (ofiţer); Borzea Zenovie (ofiţer); Gruiţă Victor (elev); Nadoleanu Enache (medic); Popovici Dragoş (student); Bălău Octavian (student).

LEGIONARI ASASINAŢI LA *ÎNCHISOAREA* DE LA **RÂMNICU SĂRAT**:

- GHEORGHE CLIME (inginer, avocat, comandant legionar al *Bunei Vestiri*, primul şef al Corpului Muncitoresc Legionar, ***Şeful Partidului "Totul Pentru Ţară", şeful Statului Major Legionar după asasinarea Căpitanului***)

(fotografia din stânga)

- Ion Banea (avocat, medic, publicist, comandant legionar, ***Şeful Ardealului legionar***)

(foto - dreapta)

- Mihail Polihroniade (avocat, ziarist, comandant legionar, *fostul şef legionar al* ***garnizoanei legionare Bucureşti***)

- Gheorghe Istrate (economist, comandant legionar, *şeful* ***Frăţiei de Cruce pe ţară***)

(foto - dreapta)

- Gheorghe Furdui (doctor în *Teologie*, comandant legionar, ***preşedinte al Studenţimii române pe ţară în 1935-1936***)

(foto - stânga)

- Nicolae Totu (avocat, *luptător* pe frontul spaniol *împotriva comunismului*, comandant legionar al ***Bunei Vestiri***)

- Alexandru Cristian Tell (avocat, comandant legionar, *Şeful legionar al* ***jud. Romanaţi***)

- Gheorghe Apostolescu (comerciant, comandant legionar, *Şeful* ***garnizoanei legionare Râmnicu Sărat***)

- Alecu Cantacuzino (dr. avocat, comandant legionar al ***Bunei Vestiri***, *şeful Corpului* ***Moţa - Marin***) (foto - dreapta)

- Bănică Dobre (economist, publicist, *luptător* pe frontul spaniol *împotriva comunismului*, comandant legionar al ***Bunei Vestiri***) (foto - stânga)

- Sima Simulescu (profesor, comandant legionar, *Şeful legionar al* ***sect. III Bucureşti***)

- Aurel Serafim (inginer, comandant legionar, *Şeful legionar al* ***sect. II Bucureşti***)

- Paul Craja (medic, comandant legionar-ajutor, *Şeful studenţilor legionari de la* ***Medicină***).

LEGIONARI ASASINAŢI LA *SPITALUL MILITAR* DE LA **BRAŞOV**:

- Traian Cotigă (avocat, comandant legionar, ***preşedinte al Studenţimii române pe ţară în 1934-1935***)

(fotografia alăturată)

- Grigore Pihu (economist, comandant legionar, *Şeful legionar al* ***jud. Durostor - Cadrilater***)

- Eugen Ionică (inginer, asistent universitar, comandant legionar, *Şeful* ***Asociaţiei "Prietenii Legiunii"***)

(fotografia alăturată)

- Iuliu Şuşman (funcţionar, *şeful* ***Corpului Muncitoresc Legionar Bucureşti***)

- Emil Şiancu (ofiţer invalid din primul război mondial, avocat, comandant legionar, *Şeful legionar al* ***jud. Cluj***) (fotografia alăturată)

- Ion Herghelegiu (avocat, comandant legionar-ajutor, *Şeful legionar al* ***jud. Neamţ***)

- Gheorghe Proca (funcţionar, *comandant legionar-ajutor*).

LEGIONARI ASASINAŢI ÎN *LAGĂRUL DE CONCENTRARE* DE LA **MIERCUREA CIUC**:

1. *Bene Constantin (funcţionar CFR, şef Frăţie Cruce Caransebeş)*
2. Biriş Ovidiu Gh. (avocat)
3. Borzea Titus (student)
4. *Buhai Vasile (student, comandant legionar-ajutor)*
5. Cioflec Marius (student)
6. *Comjic Ştefan (funcţionar, şef Corp Muncitoresc Legionar Oradea)*
7. *Coman Constantin Cozmin (student, instructor legionar)*
8. *Constantin Gheorghe (student, şef Centru Studenţesc Timişoara)*
9. Constantinescu Dumitru (medic)
10. *Corbeanu Vasile (student, instructor legionar)*
11. Dobrin Liviu (medic)
12. *Dorca Afilon (teolog, instructor legionar)*
13. Dugaru Dumitru (subinginer)
14. Enescu Ioan (funcţionar)
15. Felecan Vasile (meseriaş)
16. Filipov Vasile (licenţiat)
17. Gârcineanu Florin (ofiţer)
18. Grama Iosif (student)
19. **Iordache Nicoară** *(asistent universitar, comandant legionar)* – fotografia alăturată
20. Macoveschi Ion (desenator)
21. Micu Augustin (inginer, asistent universitar)
22. *Mincă Ilie* (**elev** la Şcoala Militară)
23. Miter Ion (student)
24. Noaghea Virgil (student)
25. Nuţiu Aurel (student)
26. Pavelescu Gheorghe (avocat)
27. Popa Tiberiu (student)
28. Popescu Marin (student)
29. Popescu Barbu Anton (funcţionar)
30. Prodea Nicolae (muncitor)
31. *Rădulescu Virgil (ziarist, comandant legionar)*
32. Raicu Constantin (licenţiat)
33. Stamate Constantin Eugen (medic)
34. Stegărescu Contantin (economist)
35. *Strugaru Nicolae (avocat, comandant-ajutor)*
36. Susai Vasile (licenţiat)
37. Teodorescu Gheorghe (sculptor)
38. *Tiponuţ Gheorghe* (**elev**, *şef Frăţie Cruce Bihor*)
39. Todan Coriolan (student)
40. Ungureanu Corneliu (licenţiat în Litere)
41. Ursu Ion (student)
42. Vasiliu Ion Galus (locotenent)
43. Vilmos Adam (muncitor)
44. Zanche Petre (ziarist)

LEGIONARI ASASINAŢI ÎN *LAGĂRUL DE CONCENTRARE* DE LA **VASLUI**:

1. *Antoniu Ion Pâsu (avocat, comand. legionar-ajutor)*
2. **Belgea Ion** *(avocat, comandant legionar, şef Corp "Răzleţi")* – fotografia alăturată
3. Boboc Constantin (student)
4. Borzea Virgil (student)
5. *Bujgoli Spiru (student, comandant legionar)*
6. Busuioc Ion C-tin (inginer agronom)
7. *Calapăr Mihai (student teolog)*
8. *Cârdu Valeriu (ziarist şi poet)*
9. Clime Traian (funcţionar)
10. Comănescu Nicolae (student)
11. Danielescu Zosim (licenţiat)
12. Dobre Ion Radu (muncitor STB)
13. Dorin Constantin (student)
14. *Gârcineanu Victor Puiu (avocat, comandant legionar)*
15. Goga Mircea (student)
16. Maricari Nicolae (locotenent)
17. *Moraru Alex. Bubi (student, instructor legionar)*
18. Motoc Mircea (student)
19. *Nicolicescu Gheorghe (inginer, instructor legionar)*
20. *Popescu Spiru (student, comandant legionar-ajutor)*
21. Popescu Vasile (licenţiat)
22. Recman Gogu (student)
23. Roşianu Petre (inginer, director la Nitrogen-Bucureşti)
24. *Spânu Iordache (licenţiat, comandant legionar)*
25. *Stahu Teodor (avocat, comandant legionar, şeful jud. Maramureş)*
26. Şola Stavri (student)
27. Şupilă Polisperhon (student)
28. Teohari Mircea (student)
29. *Tucan Boris (student, instructor legionar)*
30. *Tudose Teodor (avocat, comandant legionar, şeful jud. Iaşi)*
31. Volocaru Gheorghe (funcţionar)
32. Zus Radu (student)

LEGIONARI ASASINAȚI **PE TOT CUPRINSUL ȚĂRII,** PE JUDEȚE:

1) ARAD:
Măduță Ioan (comandant legionar-ajutor)
Bulboacă Ilie (șef legionar de plasă)
Jucan Ilie

2) ARGEȘ:
Pielmuș Ioan
Olteanu Vasile
Amzăr Traian

3) BACĂU:
Condopol Mircea
Mandaste Alexe
Antonovici Constantin

4) BĂLȚI (BASARABIA):
Condratiuc Alexe
Ursache Victor
Gherman Ioan

5) BIHOR:
Cozma Lazăr
Jude Dumitru

6) BOTOȘANI:
Iftimuță Vasile
Grigoriu Mihail
Mancoș Gheorghe

7) BRĂILA:
Babătă Ion Teodor (șef Corp Muncitoresc Legionar Brăila)
Udrea Ion

8) BRAȘOV:
Faur Ioan
Bordeianu Ion (comandant legionar)
Lehaciu Nicolici Nicolae
Papacioc Radu

9) BUZĂU:
Voinea Constantin

10) CALIACRA (CADRILATER):
Caranica Petre
Popescu Hristu
Cavachi Dumitru

11) CÂMPULUNG:
Irimiciuc Valerian
Țăranu Traian
Cozan Luchian

12) CARAȘ:
Borzac Lazăr
Băleanu Ion
Cerbu Iancu

13) CERNĂUȚI (BUCOVINA DE NORD):
Pisarciuc Silvestru
Regwald Francisc
Molotiuc Ioan

14) CETATEA ALBĂ (BASARABIA):
Vlădău Ioan
Păucă V. Dumitru
Cuzoglu Damian

15) CIUC:
Duma Iosif (comandant legionar)
Caranica Ioan
Mirea Ilie

16) CLUJ:
Cuibuș Petre
Eremia Nicolae

17) CONSTANȚA:
*Chivu Ion (**preot, șeful legionar al jud. Constanța**)*
Chiriazi Constantin
*Mocanu Ion Stoica (**preot**)*
*Secăreanu Ion (**preot**)*

18) COVURLUI (BASARABIA):
Popa Costăchel
Croitoru Tudor
*Potolea Spiru (**ofițer invalid război**)*

19) DÂMBOVIȚA:
Nițescu Petre
Lungu Ion
Gălmeanu Ion

20) DOLJ:
Hozarlescu Ilie
Poenaru Ilie
Ștefănache Ioan

21) DOROHOI:
Surugiu Gheorghe
Barbu Gheorghe
Honceru Ion

22) DUROSTOR (CADRILATER):
Nastu Cola (instructor legionar, primar sat)
Mânganița Costică
Memu Nișa (instructor legionar)

23) FĂLCIU:
Codreanu Zelea Ion (unul dintre frații Căpitanului)
Nicolae Emil
Croitoru Vasile

24) GORJ:
Șerban Constantin
Munteanu Gheorghe
*Motomancea Grigore (**preot**)*

25) HOTIN (BASARABIA):
Dobuleac Vasile
Dubovinschi Teodor
Soroceanu Dumitru Iacob

26) HUNEDOARA:
Popa Petre (instructor legionar)
Cornea Gheorghe
Sârbu Nicolae

27) IALOMIȚA:
Manolescu Ioan Gheorghe
Constantinescu Costel
Badea Traian

28) IAȘI:
Dănilă Nicolae
*Miron Leonid (**preot**, instructor legionar)*
Bagdad Elena (comandant legionar)

29) LĂPUȘNA (BASARABIA):
*Diaconescu Vasile (**colonel invalid război, senator legionar**)*
*Florescu Sergiu (comandant legionar, **șeful Basarabiei Legionare**)*
Palamarciuc Ion

30) MARAMUREȘ:
Butnaru Ioan
Chirarliță Dumitru
Beldioan Mircea

31) MEHEDINȚI:
Gheorghiu Victor (șeful garnizoanei legionare Tr. Severin)
Geacu Hristu Petre
Gheorghevici Nicolae

32) MUREȘ:
Rusu Iacob
Palotaș Francisc
Pădureanu Nicolae

33) MUSCEL:
Nerasan Ioan
Stancu Ioan

34) NĂSĂUD:
Tonea Simion
Girigan Cornel
Tolan Alexandru

35) NEAMȚ:
Malinici Nicolae
Avădanei Vasile
Vasile Puiu

36) OLT:
*Găman Florian (**elev**)*
Mânzu Dumitru
Preda Gheorghe

37) ORHEI (BASARABIA):
Zalupcescu Grigore
Mocanu Andrei
Răileanu Naum

38) PRAHOVA:
Cojocaru Alexandru (comandant legionar-ajutor)
Filip Dumitru

39) PUTNA:
State Vasile
Voinea Nicolae
Marin Petre

40) ROMAN:
*Creangă Vasile (**elev**)*

41) ROMANAȚI:
Nicolescu Gheorghe
Oprovici Horia

42) SĂLAJ:
Burcaș Augustin

43) SATU MARE:
Bozântan Victor

44) SEVERIN-LUGOJ:
Gălescu Nicolae
Ghindă Gheorghe
Sârbu Damaschin
Matici V. Marin

45) SOROCA (BASARABIA):
*Levizchi Ștefan (**elev**)*
Știucă Boris
Criclivoi Azare

46) SUCEAVA:
Răuț Ioan
Gemeniuc Ioan
Jitaru Spiridon (student)

47) TÂRNAVA MICĂ:
Bârză Gheorghe
Pruș Ioan
Codrea Nicolae

48) TECUCI:
Căsăneanu Gheorghe
Teodorescu Spirache
Baciu Vasile (instructor legionar)

49) TELEORMAN:
Abajiu Dumitru (șef legionar de plasă)
Cristea Aristotel
Toader Dumitru

50) TIGHINA (BASARABIA):
Heidenrecz Vladimir
Căldare Constantin
Caragancev Ion

51) TIMIȘ-TORONTAL:
Udrea Toader
Dragomir Gheorghe
Cocora Alexandru

52) TREI SCAUNE (BASARABIA):
Lascăr Gheorghe
Vrânceanu Gheorghe
Caranica Enache

53) TURDA:
Cucerzan Constantin
Nichita Augustin (comandant legionar-ajutor)
Tcaciuc Toceanu Ghiță

54) VÂLCEA:
*Nicolaescu Aurel (**preot**)*
*Diaconescu Dumitru (**preot**)*
Vasilescu Nicolae

55) BUCUREȘTI:
Victor Dragomirescu (inginer, comandant legionar, *Șeful Corpului Studențesc Legionar*), ***ars de viu la Crematoriu*** **la 21 sept. 1939*!***
Dumitrescu Miti
Ionescu Ion
Isaia Ovidiu
Moldoveanu Ion
Paraschivescu Gh.
Popescu Cezar
Stănciulescu Marin
Popescu Traian
Vasiliu Ion.

LEGIONARI ASASINAȚI ÎN NOAPTEA DE 21/22 SEPT. 1939: 257

Carte legionară celebră

CORNELIU ZELEA CODREANU – ”CĂRTICICA ŞEFULUI DE CUIB”

REZUMAT (III)

(continuare din numărul trecut)

Uniforma legionară

În locul vorbăriei şi a discursurilor lungi, lumea vrea frază scurtă, clară şi precisă, ca aceea a ostaşului.

În locul lipsei de curaj şi a îndoielii de astăzi, lumea vrea hotărârea repede.

În locul comitetelor democratice, care discută, se ceartă şi nu iau hotărâri, lumea vrea şef şi disciplina tuturora. (*Se înţelege, ajutat de comitete prevăzute*)

În locul descurajării, lumea vrea încredere, voie bună, mândrie ostăşească.

În locul lenei, lumea vrea muncă de dimineaţă până seara, a tuturora, **nu trei părţi numai la muncă şi o parte numai la petrecere.**

În locul poftei de câştig, a dorinţei de a trage un beneficiu din politică, lumea vrea jertfa pentru ţară, ca jertfa soldatului pe câmpurile de bătaie. El nu caută să câştige nimic, el dă totul, muncă, suflet, viaţă pentru ţara lui. Aceasta ne trebuieşte. Dacă ar da toţi oamenii care fac politică: muncă, suflet, viaţă pentru ţară, ce bine ar fi de ţara românească! *Iată ce va face şcoala legionară.*

În locul dezbinării şi a certurilor, noi punem camaraderia frumoasă a ostaşului şi unitatea perfectă ca a unei trupe, a naţiunii întregi. Toţi au un singur gând: Patria, un singur Drapel, un singur şef, un singur Rege, un singur Dumnezeu, o singură voinţă: aceea de a le sluji cu credinţă până la moarte.

Legionarul şi-a făcut uniformă pentru că în dosul ei el vede toate aceste mari calităţi ostăşeşti, care ridică neamurile şi le fac învingătoare, împotriva tuturor greutăţilor. Uniforma este: cămaşă verde, centură cu diagonală.

Interzicerea uniformelor

Guvernul a interzis prin lege portul uniformelor. Odată legea votată, trebuie să ne supunem. Legionarii nu vor mai ieşi în public îmbrăcaţi în uniformă.

Dar noi nu renunţăm la dânsa. Ne vom face uniforme şi le vom îmbrăca numai în zilele de sărbătoare şi numai în casele noastre, unde suntem stăpâni şi liberi să ne îmbrăcăm cum dorim.

Le vom îmbrăca cu drag, aşteptând ceasul când legiuitorii se vor convinge că aceste uniforme frumoase nu sunt un pericol pentru ţară, ci din contră, sunt un bine.

Ar trebui să nu existe legionar care în casa lui să nu-şi aibă uniforma, să n-o îmbrace în zilele de sărbătoare, când va trebui să facă cinste unui musafir, oaspete, îmbrăcându-se în cămaşa verde.

Va fi o sărbătoare în casa unui legionar când el şi familia lui se vor îmbrăca în *frumoasa cămaşă verde, simbolul primăverii Neamului românesc.*

Grade

Noul venit în Legiune se cheamă *membru*.

După trei ani el poate fi avansat la gradul de *legionar*.

Urmează: instructor legionar, comandant-ajutor, comandant legionar, comandant Buna Vestire, Senator legionar - cu caracter onorific.

Funcţiuni: şef de cuib, şef de garnizoană, şef de plasă, şef de corp legionar, şef de judeţ, şef de regiune

Nu este obligatoriu ca funcţiunea să fie ocupată de un grad. **Funcţiunea dă onorul gradului.**

Camaraderia, disciplina şi încrederea în şefi

O organizaţie nu poate niciodată obţine victoria fără unitate.

Organizaţiile cu unitate şubredă, de cele mai multe ori cu un ceas înainte de victorie se rup în două (adică le rupe inamicul prin intrigile lui) şi se iau la luptă între ele. În acel moment totul este pierdut. Un singur lucru rămâne: victoria inamicului.

De aceea **orice Organizaţie trebuie să-şi asigure unitatea.** Ea se asigură prin două mijloace:

1. prin camaraderie, acea forţă a sufletului, care uneşte într-o sfântă frăţie pe toţi luptătorii;

2. prin disciplină, acea forţă exterioară care armonizează toate voinţele în vederea realizării aceluiaşi scop.

Un şef legionar deci trebuie să fie disciplinat, să aibă încredere în şefii săi.

Camaraderia, încrederea în şefi şi disciplina se completează prin aceea că cele două dintâi vin de jos în sus, cea de a treia, disciplina, vine de sus în jos, aşa că **unitatea este asigurată, chiar atunci când elementele de jos ar putea să aibă şi alte păreri sau chiar păreri contrare.** De aceea, educaţia disciplinei rămâne ca o mare supapă de siguranţă pentru asigurarea unităţii şi deci a victoriei, atunci când celelalte mijloace s-au epuizat.

Şeful de cuib va trebui să caute în toate împrejurările să dezvolte acest simţ de disciplină în orice legionar şi mai ales o va face prin exemplul pe care îl va da el.

Să nu se uite că disciplina voluntară este de esenţă superioară, deoarece ea presupune o renunţare a personalităţii şi **orice renunţare în vederea unui scop măreţ este de esenţă spirituală superioară.**

Despre pedepse

Nu insistăm aici asupra pedepselor în lumea legionară, pentru că socotim că nu va fi nevoie de ele. În orice caz, **pedepsele încep de la întâia dojenire, a doua dojenire, a treia dojenire. Eliminarea din luptă pe o lună, eliminarea pe două luni, eliminarea pe trei luni, eliminarea pe 6 luni şi ajungând până la eliminarea pentru totdeauna din Organizaţie.** De asemenea, ridicări de comandă pentru timp limitat sau nelimitat. (...)

Mai important însă este modul frumos, demn, înţelegător în care un legionar îşi primeşte şi execută pedeapsa. Recunoaşte greşeala, nici nu se supără, nici nu se răzvrăteşte, o execută şi se hotărăşte ca prin atitudinea demnă să-si recucerească poziţia.

În orice caz, *neexecutarea* unui ordin constituie una dintre cele mai mari greşeli posibile, *când ea este făcută intenţionat. Şi dacă se repetă, legionarul va trebui să părăsească organizaţia.*

Promisiuni electorale legionarul nu face

Un şef legionar nu va promite decât aceea ce putem face noi. *Noi nu promitem bani, nu promitem rachiu, nu facem funcţiuni.* **Noi nu cumpărăm cu bani sufletele omeneşti.**

Cei ce vin în numele lui Dumnezeu nu fac aceasta. Numai cine vine în numele satanei cumpără sufletele cu arginţi.

Un şef legionar va spune:

Nu promitem bani, ci promitem dreptate.

Nu promitem să-ţi facem ţie ceva, ci promitem să muncim, să luptăm pentru ţara noastră.

Cine vrea să lupte pentru dreptate şi pentru cinste în ţară, cine vrea să muncească pentru Patria lui, cine vrea să facă jertfă alături de noi, să vină cu noi.

Va fi bine aşa? Da. Pentru că lucrurile merg într-o ţară ca la o gospodărie. *Dacă la o gospodărie este pământ bun, bogat înzestrat cu tot ce-i trebuieşte unei gospodării, iar gospodarul nu-i vrednic, e risipitor, bea tot ce are, se ceartă toată ziua, gospodăria se va ruina, iar copiii o vor duce foarte prost. Vor fi şi ei amărâţi şi flămânzi.*

Dar dacă se schimbă gospodarul cu un om cinstit, muncitor, vrednic?

Gospodăria va înflori în scurt timp şi toţi copiii vor înflori şi ei ca nişte bujori.

Ţara noastră nu-i şi ea o gospodărie, cu pământ bun şi bogat? Cu tot ce-i trebuieşte? Noi, românii, nu suntem copiii din gospodărie? Şi nu suntem amărâţi şi flămânzi?

Când vom schimba însă gospodăria, atunci nu vom mai fi aşa. Aceasta o va face Legiunea. Va schimba gospodăria, adică guvernele partidelor şi va face un guvern legionar.

Aceasta este singura promisiune pe care o face legionarul în ajun de alegeri şi întotdeauna.

Şeful de cuib trebuie să facă şcoală tuturor legionarilor şi să le spună că **scopul nostru nu este de a alege un număr de 5, 10, 20 de deputaţi.** *El este cu mult mai mare, cu mult mai sfânt şi cu mult mai greu.* Noi trebuie să facem ca toată România să devină legionară.

Duhul nou legionar trebuie să guverneze. Ţara trebuie să fie condusă după voinţa legionarilor. *(continuare în numărul viitor)*

Pagină realizată de Cuibul "Vestitorii"

PRIN ÎMPREJURIMILE BUCUREŞTIULUI (II)

-(continuare din numărul trecut)

- CÂTEVA MĂNĂSTIRI -

TROIȚA DIN PĂDUREA TÂNCĂBEŞTI

Înapoi la şoseaua Bucureşti – Ploieşti: la km. 30, pe marginea drumului național DN 1 ce trece prin inima pădurii Tâncăbeşti, se află o troiță impunătoare din lemn de stejar, ridicată în 1999, cu prilejul centenarului Căpitanului, din donațiile legionarilor, înaltă de 5 m, străjuită de tricolorul românesc, ce aminteşte că aici, în noaptea de 29/30 nov. 1938, a fost omorât **Corneliu Zelea Codreanu** alături de 13 camarazi de luptă şi idealuri, Nicadorii şi Decemvirii.

Călătorul poate opri să pună o floare de câmp la fundația crucii şi să strângă ambalajele de plastic aruncate de oameni necivilizați.

MĂNĂSTIREA SNAGOV

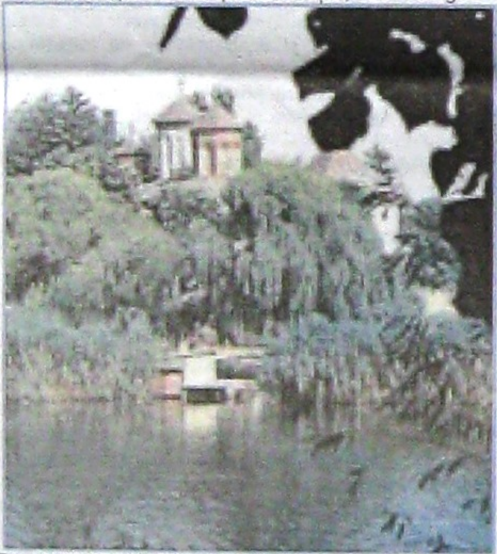
La numai 3 km de Tâncăbeşti, părăsim şoseaua națională, facem dreapta şi mergem prin mijlocul unei păduri seculare, rămăşiță din vestitul codru al Vlăsiei, până la marginea lacului Snagov.

Este un minunat loc de recreație şi petreceri, lacul având o lungime de aproape 17 km; au dispărut însă "brâurile" de păpuriş de la marginea lacului, copacii şi nuferii albi. De vină pentru distrugerea peisajului natural şi a liniştii sunt vilele kitsch care râd în soare, adevărate palate cu etaj, una lângă alta, toate cu propriul lor debarcader unde se află şalupe cu motor care aparțin "băieților deştepți".

Dar nu pentru a vedea vilele opulente am venit la Snagov, ci pentru a ne încânta privirea şi, mai ales, sufletul, cu o bijuterie medievală unică prin amplasamentul ei în România.

Se află, pe o mică insulă, Biserica ce poartă numele locului, unde se ajunge după 10 de minute cu barca închiriată, pornind de la debarcader.

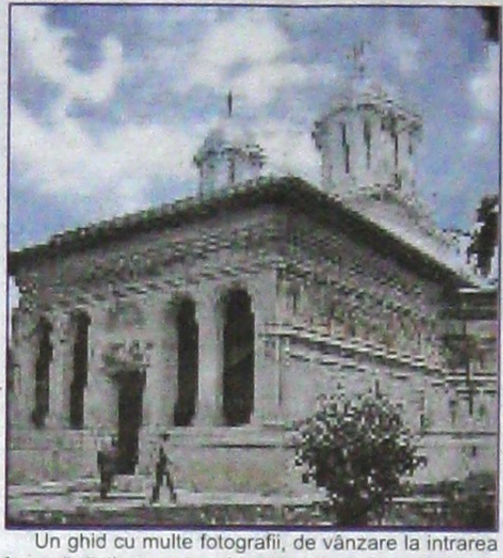
Zidită, după toate probabilitățile, de *Neagoe*

Basarab, deşi tradiția populară o atribuie lui *Vlad Țepeş*, ctitorită în sec. al XV-lea, mănăstirea Snagov a fost de-a lungul veacurilor un important centru de cultură, posedând o vestită tiparniță, loc de adăpost în vremuri de nevoie şi, pentru boierii trădători, loc de surghiun şi de ucidere.

MĂNĂSTIREA CĂLDĂRUŞANI

Dar vorbind de mănăstirea Snagov, aflată mult în afara Capitalei, mai amintesc de alte câteva asemănătoare ca poziție: încep cu mănăstirea Căldăruşani, amplasată în apropierea Snagovului, pe malul lacului cu acelaşi nume. Pe timpuri, în jur se întindeau codrii seculari ai Vlăsiei, refugiu al haiducilor. Pe aceste meleaguri, pline de farmec şi pitoresc, a hotărât domnitorul *Matei Basarab* să ridice mănăstirea, în 1638, având o lungime de 34 m, întru lauda Sf. Mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir. A fost renovată de-a lungul secolelor de câteva ori, ultima având loc acum 6-7 ani, scoțându-i-se astfel în relief toată splendoarea.

Un ghid cu multe fotografii, de vânzare la intrarea în mănăstire, este foarte util celui care se interesează de moştenirea istorică a țării noastre.

MĂNĂSTIREA PANTELIMON

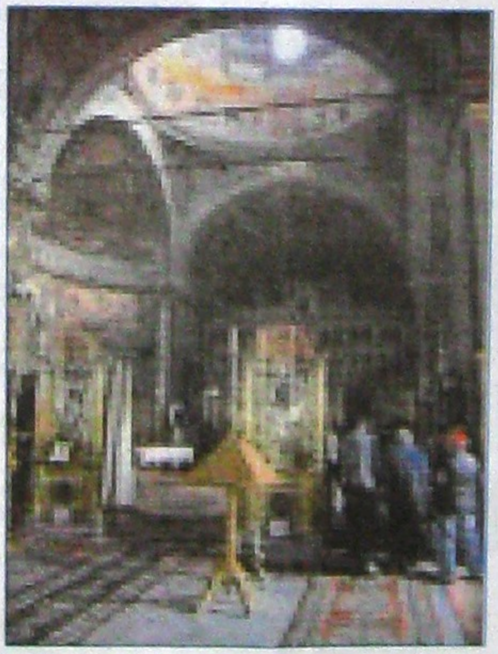
Să ne îndreptăm spre altă zonă a Bucureştiului, **zona Pantelimon unde se află alte trei mănăstiri renumite.**

Prima, ce poartă numele suburbiei, a fost ctitorită în 1735 de domnitorul *Grigore Matei Ghica* şi este amplasată pe malul lacului.

Până în urmă cu trei decenii, lângă mănăstire se afla un renumit sanatoriu TBC care a fost transformat într-un luxos restaurant, de multe stele, botezat "Lebăda". Când vă veți lua salariul, pensia sau ajutorul de şomaj, vă asigur că puteți lua o dată dejunul aici; după aceea, în zilele următoare, poate să vină potopul...

MĂNĂSTIREA PASĂREA

La câțiva km depărtare, tot pe malul unui lac, se află mănăstirea Pasărea, interesantă prin pitorescul natural al aşezării, fundație religioasă modernă,

terminată în 1813.

Există mai multe legende care explică numele mănăstirii. Cea mai plauzibilă este aceea că numele i-ar veni de la stolurile de păsări care vieţuiau în pădurea înconjurătoare.

Mănăstirea îi are ca ctitori pe arhimandritul Timotei, care a ridicat aici o biserică din lemn în 1813, şi pe ***Sfântul Calinic de la Cernica***. Biserica din lemn s-a prăbuşit la cutremurul din 1838. **Biserica mare a fost reconstruită de Sfântul Calinic, pe când era stareț la Mănăstirea Cernica, în 1846**, în timp ce biserica din cimitir fusese ridicată tot de el la 1834. Aici s-a călugărit spre sfârşitul vieții mama Sf. Calinic. În plan spiritual, mănăstirea Pasărea este sora geamănă a mănăstirii Cernica, nu doar pentru că au acelaşi sfânt ctitor, ci şi după tipicul Sf. Sava, după care se conduc amândouă mănăstirile.

Sfântul lăcaş are o bogată colecție de artă veche bisericească: icoane, ceramică, broderii; cea mai ce preț comoară reprezentând-o însă racla cu părți din Sfintele Moaşte ale Sf. Pantelimon, Sf. Mucenic Mina şi Sf. Mercurie. În atelierele mănăstirii funcționează ateliere de croitorie pentru veşminte preoțeşti, cruciulițe şi icoane.

Datorită marii valori istorice şi artistice, Mănăstirea Pasărea a fost declarată monument istoric şi a fost restaurată.

Din păcate, în imediata vecinătate se află un restaurant cu nunți permanente, de unde răzbat chiotele petrecăreților care se iau la întrecere cu clopotele care cheamă pe credincioşi la vecernie.

MĂNĂSTIREA CERNICA

Ultima mănăstire, cea mai frumoasă şi cea mai atrăgătoare, este Cernica, aşezată pe malul lacului cu acelaşi nume.

La începutul sec. al XVIII-lea, vornicul *Cernica Știrbey* a construit vechea mănăstire care însă a dispărut demult: actuala aşezare religioasă nu mai păstrează decât amintirea şi numele.

Actualele construcții, grupate în jurul a **trei**

biserici, în două ostroave legate între ele cu un pod, sunt relativ noi.

În primul ostrov se află *Biserica Sfântului Gheorghe*, zidită către 1842 de arhimandritul *Calinic* (***Sfântul Calinic*** ale cărui moaşte se află aici).

Este biserica cea mai importantă, picturile recondiționate din pridvorul bisericii fiind demne de o atenție deosebită, ele reliefând scene din ciclul Vechiului Testament, începând cu Creația Lumii (Creația lui Adam, Creația Animalelor, Dumnezeu face pe Eva din coasta lui Adam, Fructul oprit, Izgonirea din Rai, Adam lucrând pământul, Jertfa lui Cain şi Abel, Noe intrând cu animalele în Corabie, Potopul lui Noe şi Zidirea turnului Babilon).

Dincolo de pod, străjuită de o înaltă clopotniță - singurul vestigiu rămas din întregul ansamblu mănăstiresc vechi, se află *biserica închinată Sfântului Nicolae*, construită în 1802.

Cea de-a treia este *bisericuța Sfântului Lazăr*, în jurul căreia sunt presărate morminte de călugări, foşti mitropoliți şi donatori.

E. Ghiocel

REZISTENȚA ÎN MUNȚI (III)

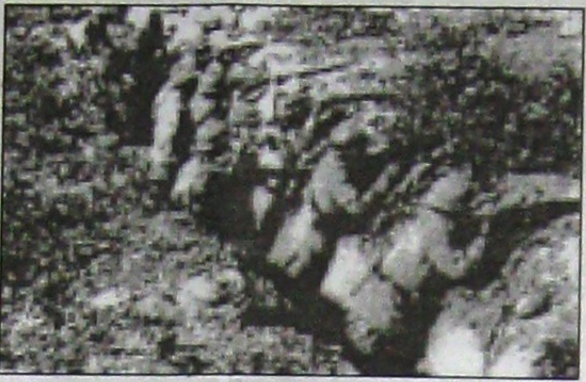
(continuare din numărul trecut)

Iată **TESTAMENTUL** *Grupului făgărășean de luptători în rezistența armată anticomunistă de pe Muntele Buzduganu, scris în Săptămâna Mare a anului 1954 și păstrat până azi*, care se constituie în **mesaj pentru generațiile viitoare** (deși unul dintre șefii acestui grup, Ion Gavrilă Ogoranu, remarca amar că... nu prea are cui să-l transmită, din cauză că tinerii de azi sunt indiferenți, egoiști și lași...):

Pe potecile munților acest grup de tineri **n-a purtat numai arme.** Alături de **onoarea, mândria și conștiința libertății neamului nostru**, alături de durerea ceasului de față, în inima și crezul nostru am avut o povară scumpă: **visuri, doruri și gânduri pentru vremile ce vor să vie.** Visuri, doruri și gânduri izvorâte și hrănite **din dragoste pentru neamul nostru.** Și așa am înțeles noi neamul nostru: o dâră de foc sfânt pierdută în negura vremilor în care, din loc în loc, strălucesc sori și luceferi, într-o ploaie de stele care izvorăsc din hăul trecutului, de dincolo de vremea dacilor nemuritori. Iar înaintea noastră, în continuarea dârei de foc, printre crestele de brazi vedeam aceeași dâră de lumină din ce în ce mai puternic luminată și terminată la picioarele Domnului Hristos în Ziua cea Mare. În această dâră de foc din urma și dinaintea noastră, noi, câțiva fii ai acestui neam pe care destinul ne-a adunat pe aceste creste, aducem darul nostru de foc, candelă a iubirii noastre de Neam, jertfa noastră.

La daci era obiceiul ca la zile mari să se jertfească de bună voie unul din cei mai buni dealor. Nu era admis oricine, ci cei mai buni. **Pe linia aceasta vrem să aducem pe altarul patriei tot ce se va găsi mai bun în slaba noastră ființă pământeană: libertatea noastră, tinerețea noastră, renunțări la o viață tihnită.** Și candela ceam aprins-o va cere pentru a lumina însăși viața noastră ce nu am ezita să o sacrificăm.

Nu am luat arma în mână pentru ambițiile noastre, ambiții deșarte de mărire omenească, nici din spirit de aventură, nici din ură pentru nimeni. ***Cu atât mai mult suntem departe de meschinele probleme materiale.*** Nici pentru pofta de îmbogățire în viitor.

Nici unul dintre noi nu avem averi de apărat, nici interese de clasă. Niciodată nici noi, nici părinții noștri n-am exploatat viața nimănui. Din contra, suntem din rândul acelora care în viață au cunoscut mai mult foamea și lipsa decât tihna și belșugul. Ceea ce ne-a mânat aici a fost dragostea de Neam, liberă de orice meschinărie.

Am învățat să privim neamul nostru, ca de altfel orice în lume, prin prisma dragostei. Exiști în măsura în care iubești și te înalți în măsura în care te jertfești pentru această iubire. <u>**Noi nu admirăm Neamul nostru, nici căutăm să-l înțelegem și studia în virtutea oricărui principiu scornit de mintea omenească. Noi îl iubim așa cum e.**</u> ***Așa cum își iubește copilul părinții lui.*** Și nu l-am schimba cu oricare altul. Nici în gând, cum nici o mamă din lume nu și-ar schimba copilul ei.

În inima și mintea noastră n-au încolțit niciodată visuri de emigrare prin nu știu ce țări fericite. ***Voim să rămânem aici părtași ai durerii și bucuriilor lui***, ai destinului lui, în valul căruia voim și noi să ne contopim soarta noastră cu al lui.

Noi nu admirăm și nici nu lăudăm în cuvinte deșarte pe Ștefan cel Mare. Nici nu-i folosim numele ca soclu, pe care să înălțăm statuia nimicniciei noastre. Noi îl iubim la Valea Albă. **Și ne plecăm spinarea alături de Aprodul Purice ca Domnul să încalece. Și simțim ca o adiere dulce cuvintele de mulțumire ale lui Ștefan. Întindem o mână de frate peste veacuri apărătorului Sarmisegetuzei, arcașului lui Ștefan, oșteanului în opinci de la Rovine, pandurului lui Tudor și moților lui Horia și Iancu.**

Comunicăm de la suflet la suflet cu orice român, de totdeauna, focul sfânt și cald al familiei românești.

În acești ani am găsit în suflete de români, adesea umili și nebăgați în seamă, atâta noblețe și atâta frumusețe încât nu o viață, dar și o mie de vieți de ai avea se merită să te jertfești.

Ne-am lovit însă de atâta răutate, ipocrizie, interese, ambiție prostească, zgârcenie și mai ales nepăsare, încât ni s-a umplut sufletul de durere, amărăciune și dezgust. A trebuit să primim pe obrazul nostru nu o dată sărutul scârbos a lui Iuda și nu o dată otrăviți cu roadele amare ale josniciei omenești, am ajuns în pragul deznădejdii. ***Ne-am coborât atunci în adâncuri și din istorie ne-am luat din nou seva dătătoare de viață.*** Ne-am cuminecat din jertfa tuturor celor ce și-au dat viața pentru acest Neam. (...)

Iar voi, dragi camarazi căzuți din rânduri, ne-ați legat prin jertfa voastră cu putere în lupta din care nu putem să ieșim decât biruitori sau morți.

Și mai ales, am simțit în ceasurile negre mâna lui Dumnezeu. Atunci când slabele noastre puteri omenești ne-ar fi dus la moarte sau deznădejde. Aici, pe crestele munților, am simțit cuvintele Domnului, care ne-a spus că fără El nu putem face nimic. Și noi, prin suferința noastră, am învățat să-L iubim. Căci până nu vei suferi tu însuți măcar o palmă sau o înjurătură pe nedrept, până atunci nu vei putea înțelege drama de pe Golgota.

Aceste gânduri, adânc frământate în nopți lungi de iarnă, îngropați în zăpezi pe crestele Carpaților sau în ceasurile de veghe cu arma în mână, vi le închinăm vouă, tineri din sate și orașe, ca semn al dragostei ce vă purtăm, ca unora ce le va fi dat, când noi nu vom mai fi, să vadă și să desăvârșească marea și strălucita biruință românească.

A consemnat Nicoleta Codrin

***

SERGIU FLORESCU (continuare din pag. 8)

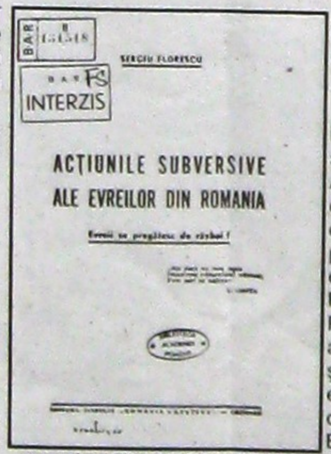
SERGIU FLORESCU semnează într-un număr din luna ian. 1937 "**Către Cenzura Corpului III de Armată Chișinău**", un protest pentru că cenzorii stau numai cu ochi pe ziarul său și nu fac același lucru și cu celelalte publicații românești, evreiești, rusești care au în sediile lor mulți ziariști cu orientare comunistă, o primejdie pentru siguranța statului. Ca "remember" este reprodus și articolul "*Franța – Germania – Italia – România*" semnat de gen. Cantacuzino-Grănicerul și conferința lui Vasile Marin ținută la Fălticeni, cu tema "*Politic și Social*".

La 26 ian. 1937 SERGIU FLORESCU semnează articolul de fond "*Unirea Românilor*", iar în numerele următoare "***Frontul 13***" și "***Rusia Sovietică – Spania – România***", cu accent pe războiul civil care se desfășura în Peninsula Iberică.

Un reportaj arăta munca grea desfășurată timp de 120 de zile de muncă, *pe piscul cel mai înalt al Muntelui Mic din Banat*, pentru a înălța aici o cruce de mari dimensiuni, de 16 metri înălțime.

Un alt articol, semnat tot de SERGIU FLORESCU, cu titlul "***Un an de luptă***", la aniversarea apariției ziarului, specifică: *„agitatorii comuniști de la noi activează sub firma unor organizații numite Frontul Popular, Frontul Plugarilor, Blocul Democratic etc. în realitate Stânga românească este o chestiune de tactică care va duce, inevitabil, la destabilizarea țării"*.

Congresul Studențesc ținut la Tg. Mureș în oct. 1936 este amplu relatat, la el participând 5.000 de studenți din care 2.000 erau îmbrăcați în cămăși verzi. Sunt redate cuvântarea teologului comandantului legionar, șeful studențimii pe țară în 1936 – 1937, GH. FURDUI, cuvântarea comandantului legionar dr. avocat și diplomat, prințul AL. CANTACUZINO, dar și ale delegațiilor străine prezente, printre care și cel al Poloniei, D. Potoschi; de asemeni este redat și un articol al eroului legionar comandant al Bunei Vestiri dr. avocat IONEL MOȚA, ales președinte de onoare al studențimii române: "***Calea Învierii: Răstignirea.***"

B.A.R.
INTERZIS
SERGIU FLORESCU
ACȚIUNILE SUBVERSIVE
ALE EVREILOR DIN ROMANIA
Evreii se pregătesc de război!

Am prezentat, mai mult decât succint, ziarul *România Creștină* (pe care mai mult l-am răsfoit, spațiul și timpul nu mi-au permis să adâncesc paleta diversificată a publicației cât și a autorilor articolelor).

Dar activitatea laborioasă a redactorului ei șef, SERGIU FLORESCU, care a făcut ca publicația să fie apreciată și implicit cunoscută în toată țara – fiind *poate chiar cea mai bună din provincie* – **nu se oprește aici.** El a mai scos ***DOUĂ BROȘURI*** – care se puteau cumpăra numai de la sediul redacției și apoi se transmiteau cititorilor din mână-n mână, așa cum se specifica – intitulate ***„Acțiunile subversive ale evreilor din România"*** și ***„Rolul evreilor în Revoluția Rusă"***, care, după cum se vede în reproducerea xerox a copertei, au fost ținute și ele "sub lacăt" în timpul regimului comunist. Mă voi referi doar la prima, în cea de a doua găsim multe aspecte relatate după 1989, deci cunoscute cititorilor, așa că nu mai insist.

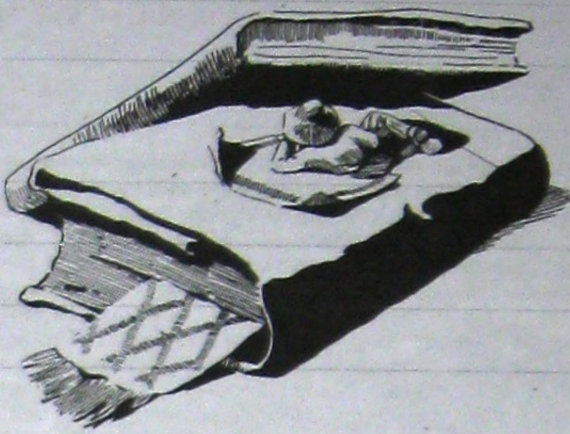
În broșura *„Acțiunile subversive ale evreilor din România"*, autorul, SERGIU FLORESCU, arată cum în anul 1937 existau în Basarabia nu mai puțin de 40 de societăți evreiești, foarte bine organizate - dintre acestea enumăr câteva: *Societatea Macabi, Societatea Sportivă Hakush, Societatea Hasamer Matair, Societatea Femeilor Evreice, Societatea Sinagogilor, Societatea Meseriașilor Evrei, Societatea Evreiască de Emigrare, Uniunea Comercianților Israeliți* și altele, paralel cu societățile românești în număr mult mai mic. Forul suprem al acestor 40 de societăți era *Organizația Sionistă din Basarabia*, având în subordine două filiale ale *Organizației Sioniste Mondiale, Mervaz și Kerem Kaemeth*, ambele cu colectarea de fonduri pentru reclădirea Palestinei. S-au scurs astfel în afara granițelor României, sume foarte mari, în timp ce în localitățile cu populație majoritară evreiască săracă, paradoxal, nu s-a construit nici măcar o școală sau un lăcaș de cult.

Dar să mă opresc aici: consider că am reușit să schițez, cât de cât, activitatea gazetărească a lui Sergiu Florescu, despre care astăzi nici cercetătorii Dreptei nu știu nimic.

Concurs

ISTORIA CENZURATĂ DE GUVERNELE ROMÂNEŞTI

- premii în cărţi -

Condiţii de participare: vârsta max. 35 ani; răspunsurile se vor trimite în scris pe adresa sediului, sau se pot da personal, la sediu, până la data de **10** a lunii următoare apariţiei revistei. Premiile se vor ridica de la redacţie.

***

RĂSPUNSUL CORECT LA ÎNTREBAREA LUNII AUGUST: *"Care a fost atitudinea lui Corneliu Zelea Codreanu faţă de muncitorii români grevişti?"*
a fost dat de Ovidiu Costache din Bucureşti, 30 de ani,
care a câştigat cartea "*Tăifăsuind cu Petre Ţuţea*" de Iustin Hossu.

RĂSPUNSUL ESTE URMĂTORUL:

În 1919 România, secătuită de război, se afla în degringoladă, iar propaganda bolşevică de peste Nistru căpătase mare amploare.

În presă se publicau zilnic .zeci de articole incendiare în care se cerea desfiinţarea Armatei şi a Statului, se batjocorea monarhia şi religia, se instiga la dezordini – într-un cuvânt, se făcea o propagandă comunistă fără precedent, iar **autorităţile nu reacţionau în nici un fel în faţa acestei primejdii mortale pentru Statul Român.**

Unii dintre profesorii şi studenţii ieşeni aderaseră la ideile de stânga, iar **muncitorii, bolşevizaţi deja sub influenţele de peste Nistru, erau masa de manevră a duşmanilor statului român întregit, fiind păcăliţi că-şi vor îmbunătăţi condiţiile de viaţă prin instaurarea unui regim comunist** (muncitorii protestau fluturând steagul roşu şi strigând lozinci comuniste).

De aceea, cu ocazia grevei muncitorilor de la atelierele CFR Nicolina din Iaşiul anului 1919, Corneliu Zelea Codreanu, student în vârstă de 20 de ani la Facultatea de Drept din Iaşi, a intervenit smulgând steagul roşu comunist pus de grevişti şi înlocuindu-l cu tricolorul românesc. A înfruntat de unul singur mulţimea miilor de muncitori pentru a le arăta că, deşi autorităţile nu interveneau, exista o organizaţie românească naţionalistă, ***Garda Conştiinţei Naţionale* a muncitorului Pancu, care se împotrivea instaurării comunismului.**

14 ani mai târziu, după greva muncitorilor de la atelierele bucureştene Griviţa, când situaţia muncitorilor nu se îmbunătăţise, iar guvernanţii nu numai că "se treziseră", dar trecuseră la represalii, împuşcând muncitorii, **Corneliu Zelea Codreanu, ca deputat în Parlamentul României, şi-a precizat explicit atitudinea: *DREPTATEA MUNCITORILOR ÎN CADRUL NEAMULUI, NU ÎN AFARA LUI*;** pentru dreptatea ta şi pentru a-ţi câştiga pâinea nu trebuie să loveşti în Neamul tău.

Căpitanul a fost singurul parlamentar român care a luat apărarea muncitorilor grevişti în 1933, spunând că nenorociţii aceia cereau nu pâine, ci dreptate, şi că liniştea în ţară nu se va instaura cu gloanţe, ci potolind setea de dreptate a muncitorilor.

Iar în 1936 Căpitanul a înfiinţat Corpul Muncitoresc Legionar sub comanda ing. Gheorghe Clime, comandant al Bunei Vestiri, **pentru a sustrage muncitorimea română de sub influenţa nefastă a comunismului,** pentru a o conştientiza şi a o determina să lupte în cadrul Neamului românesc, pentru întregul Neam, şi nu doar pentru dreptatea unei utopice şi abstracte "clase proletare".

ÎNTREBAREA LUNII SEPTEMBRIE: De ce legionarii sunt împotriva masoneriei?
PREMIU: "*Între Dumnezeu şi Neamul meu*" – colecţie de interviuri cu Petre Ţuţea.

***

O <u>RECTIFICARE</u>: În nr. trecut al revistei, în articolul "*Vandalism în pădurea Tâncăbeşti*" camaradul Emilian Georgescu a scris că repunerea steagului vandalizat de la troiţa Căpitanului s-ar datora camaradului Norocel din Ploieşti. Informaţia este greşită, nu Norocel a pus tricolorul la loc (ne-a sunat şi comunicat), *ci altcineva, o persoană pe care n-o cunoaştem, şi căreia îi mulţumim pe această cale!*

***

UNDE SUNT CEI CARE NU MAI SUNT?

NICHIFOR CRAINIC

Întrebat-am vântul, zburătorul
Bidiviu pe care-aleargă norul
Către-albastre margini de pământ:
"Unde sunt cei care nu mai sunt?
Unde sunt cei care nu mai sunt?"

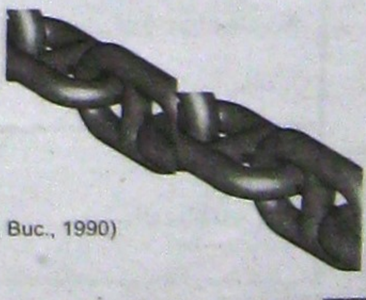
Zis-a vântul: "***Aripile lor***
Mă doboară nevăzute-n zbor."

Întrebat-am luminata ciocârlie,
Candela ce legănă-n tărie
Untdelemnul cântecului sfânt:
"Unde sunt cei care nu mai sunt?
Unde sunt cei care nu mai sunt?"

Zis-a ciocârlia: "***S-au ascuns***
In lumina Celui Nepătruns."

Întrebat-am bufniţa cu ochiul sferic,
Oarba care vede-n întuneric,
Tainele necuprinse de cuvânt:
"Unde sunt cei care nu mai sunt?
Unde sunt cei care nu mai sunt?"

Zis-a bufniţa: "***Când va cădea***
Marele-ntuneric, vei vedea."

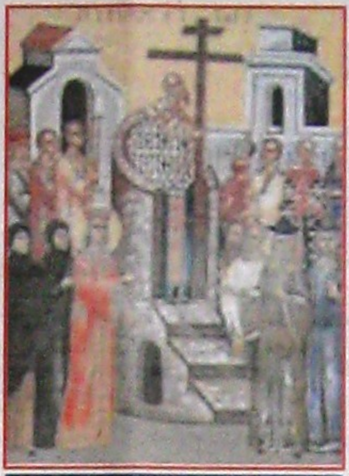
(din vol. "***Şoim peste prăpastie***" - Ed. Roza Vanturilor, Buc., 1990)

Poşta Redacţiei

Revista se difuzează la chioşcurile **RODIPET** din BUCUREŞTI, şi din toate reşedinţele de judeţ ale ţării (precum şi în alte localităţi).

ABONAMENTE PE ADRESA:
NICOLAE BADEA (secretar redacţie)
STR: VLAICU VODĂ NR. 23, BL. V39, AP. 37, SECT. 3; BUCUREŞTI, **Tel.: (021) 322 3832**

"Un domn din Oradea": Ezitaţi să vă declinaţi identitatea, şi ne întrebaţi dacă putem să furnizăm amănunte în legătură cu *"valul de atentate declanşate de legionari în perioada oct. – nov. 1938 şi rolul"*. Constatăm cu îngrijorare că "încet" dar sigur, datorită ofensivei mediatice declanşate de slugile intereselor iudaice în România şi nu numai, se revine la starea de teroare dinainte de 1989, când oamenii nu îndrăzneau să-şi manifeste credinţele, să-şi facă publice părerile politice atunci când este vorba de Mişcarea Legionară. Nu trebuie să ne tot învârtim după piersic, făcându-ne că nu observăm ura viscerală a tot ce reprezintă instituţiile promovând mai direct sau mai indirect interesele evreieşti în România. Mişcarea Legionară a fost singura organizaţie politică ce a reacţionat consecvent şi ferm pentru apărarea intereselor naţionale măcar în ceasul al doisprezecelea. Pretenţia, total imposibilă şi iraţională, că la această revărsare de ură noi trebuie să-i răspundem cu indiferenţă - dacă nu cu o eventuală afecţiune - este specifică unei gândiri ca de la stăpân la slugă: când primim un şut în spate, servitorul să zâmbească fericit de prietenia cu care este gratulat! Regret acest comentariu dar nu te poţi opri să constaţi că în legile ţării este promovat delictul de opinie, iar oamenii se simt obligaţi să-şi ascundă identitatea, pentru a nu fi într-un fel ostracizaţi sau eventual concediaţi de la servicii, astăzi, când nu ştii niciodată cine este de fapt stăpânul la care munceşti! *Să vă răspundem totuşi la întrebare.* Trebuie, pe cât posibil, să facem cunoscute în primul rând împrejurările momentului oct. – nov. 1938: Corneliu Zelea Codreanu, şeful Mişcării Legionare, este condamnat de un tribunal militar, în 27 mai 1938, la 10 ani muncă silnică; cu puţin timp în urmă, la 10 febr., Carol al II-lea dăduse lovitură de stat, desfiinţând partidele, anulând Constituţia, instaurase starea de asediu, inaugurând regimul de dictatură personală. Că acuzaţiile pe baza cărora este condamnat Corneliu Zelea-Codreanu sunt absolut imaginare şi tot procesul o înscenare ordinară a confirmat-o istoria, fiind un lucru bine stabilit. În lipsa lui, *legionarii nearestaţi şi necondamnaţi (elita Mişcării fiind în stare de detenţie conform aceluiaşi plan) încearcă să se reorganizeze, nu în vederea unor acţiuni imediate, căci Corneliu Zelea-Codreanu ordonase întreruperea oricăror activităţi politice, odată cu decretul regal de desfiinţare a partidelor, ci pentru supravieţuirea în condiţiile date a Mişcării. Din detenţie, prin intermediul legăturilor posibile, Şeful Legiunii transmite "Comandamentului de prigoană" un ordin ferm, fără echivoc şi repetat, de a nu se desfăşura nici un fel de activitate, lucru care ar justifica alte măsuri represive ale lui Carol al II-lea* prin unealta măsurilor criminale, Armand Càllinescu. Aici intervine trădarea din interiorul Mişcării prin persoana lui Horia Sima, comandant legionar cu state vechi în Mişcare, fost şef al regiunii Banat în 1935-1936, de ani buni în slujba lui Mihail Moruzov, eminenţa cenuşie a Statului, şeful Serviciilor Secrete, de la care primea un "salariu" lunar, dar, atenţie, având ca ţel suprem preluarea conducerii Mişcării Legionare. Se dovedeşte a fi un executant zelos al ordinelor lui Moruzov care, înţelegând ambiţia lui Sima nemărginită, îl poate manevra cu uşurinţă în realizarea planurilor lui Carol al II-lea şi ale celor personale. *Pentru ca să justifice într-un fel asasinarea lui Corneliu Zelea-Codreanu, aflat în custodia Statului ca deţinut, pentru pregătirea opiniei publice, Horia Sima primeşte ordin de la Moruzov de a organiza un val de atentate, a căror amplificare prin presa controlată de evrei, total antilegionară, să pregătească terenul pentru ceea ce avea să urmeze. Primul obstacol şi cel mai important în cale cuceririi şefiei Mişcării Legionare era Şeful ei de drept şi de fapt, care din închisoare trimitea în continuare liniile de conduită. Sima încearcă să impună "Comandamentului de prigoană" punctul său de vedere, şi anume că un val de atentate va speria pe Carol al II-lea şi îl va elibera pe Corneliu Zelea-Codreanu; cine putea să creadă aşa ceva? Trebuia să fii debil mintal să accepţi acest raţionament! De pe poziţia de responsabil de relaţiile cu organizaţiile legionare din ţară, în loc să transmită ordinele de linişte, de renunţare la orice activitate, el organizează atentatele, aprox. 23 într-o lună şi jumătate, atentate care nu se opresc decât odată cu asasinarea lui Corneliu Zelea-Codreanu, a* Nicadorilor şi Decemvirilor (14 persoane). Este destul de simplu pentru oricine, expert sau nu în materie, să înţeleagă dacă atentatele organizate de Horia Sima atunci când consemnul era "linişte totală", justificau în vreun fel aşa-zisa tactică declarată, aceea de a "înspăimânta" guvernul şi pe rege, care ar fi eliberat ca urmare pe Căpitan şi Statul Major, sau corespundeau acuzaţiilor de atunci şi de acum, că totul era făcut pentru a forţa asasinarea de către rege a lui Corneliu Zelea-Codreanu. *În primul rând, atentatele nu aveau nici o legătură cu structura de rezistenţă a statului; în 15 din 23 de cazuri au fost agresate persoane particulare, de preferinţă evrei; magazine evreieşti, localuri de cult (sinagogi), teatrul din Timişoara unde se producea o trupă evreiască, în 2 cazuri o fabrică fără importanţă şi uzina de gaz metan din Cluj, în curtea căreia s-au aruncat nişte petarde - deci atacuri de operetă,* care au întărâtat şi mai tare populaţia evreiască; aceasta a făcut probabil presiuni prin influenţă şi bani (corupţie). Contrar afirmaţiilor unor javre care se inspiră din ziarele vremii, nici o persoană nu a murit, iar singurul rănit a fost profesorul de la Universitatea din Cluj, Ştefănescu Goangă, atentat produs din alte motive decât cele politice! Se pune întrebarea: *Îşi poate închipui cineva că aceste înscenări de prost gust ar fi speriat pe Carol, cu armata la dispoziţie, jandarmi, poliţie, servicii secrete? Îşi poate închipui cineva că Horia Sima, cât de "luat de ape" ar fi fost, putea crede în această strategie cu adevărat? Atunci trebuie să găseşti totuşi pe beneficiar! Cui i-a servit toată zarva? Ziarele vuiau în fiecare zi, prezentând totul ca o catastrofă care nu se mai termină, exasperând opinia publică, obligând-o câteva zile mai târziu să accepte (parţial) asasinatele ca pe nişte urmări de care erau responsabile şi victimele.* Acestea din punct de vedere al lui Carol, iar din punctul de vedere al lui Sima, asasinarea lui Corneliu Zelea-Codreanu făcea să se deschidă problema succesiunii la conducere pentru cei 43 de şefi legionari existenţi înaintea lui Sima în registrul gradelor şi a funcţiilor (unde permanent se ţinea evidenţa ierarhiei legionare); se pregătea "noaptea cuţitelor lungi" în care 257 de legionari deţinuţi în închisori au fost legaţi cot la cot şi trecuţi prin faţa mitralierelor jandarmeriei la 21 - 22 sept. 1939. "Noaptea cuţitelor lungi" este o altă chestiune, dar este provocată tot de Horia Sima, tot ca unealtă a lui Mihail Moruzov şi tot la ordinul lui Carol al II-lea; mareşalul Palatului, Ernest Urdăreanu, Moruzov şi Horia Sima asistă la asasinarea lui Armand Călinescu care căzuse în dizgraţia regelui. Sima declară după aceea cu cinism că pe el nu îl interesa decât răzbunarea Căpitanului, parcă făcându-se că nu vede că declanşase cel mai mare masacru legionar din perioada interbelică!! Am consumat foarte mult spaţiu cu acest răspuns, dar l-am considerat necesar pentru toţi cititorii.

Vlad Pogorevici – Suceava: Vă mulţumim pentru frumoasele dvs. poze şi pentru faptul că simţiţi nevoia să corespondaţi periodic cu noi, în ciuda vârstei înaintate şi a suferinţelor. Aveţi dreptate: ar trebui mărit din nou tirajul revistei (nu sunteţi singurul care face remarca); să vedem însă ce putem face!

Laurenţiu Ceauşu – Braşov: *Mult mai grav decât amplasarea inscripţiei cu "Ţinutul Secuiesc" mi se pare faptul că se cumpără bucată cu bucată pământul Transilvaniei - nu numai de către unguri, ci de către orice cetăţean străin! Iar în această privinţă, deşi ne dorim din suflet, noi singuri nu putem face nimic:* ar trebui schimbarea Constituţiei care permite asemenea lucru! O plăcuţă pusă chiar pe un drum public nu înseamnă în sine mare lucru: se poate pune de oricine, oricând, aşa cum oricine o poate da jos, oricând. Problema cu adevărat gravă este că în zece ani, probabil, acel "ţinut secuiesc" va deveni, prin cumpărare de către secui, cu adevărat secuiesc!

Octavian Crişan – Mărăşeşti: Am primit ambele scrisori şi vă mulţumim pentru felicitări.

Taşcu Buciuneanu – Constanţa: Mulţumim pentru poezia din închisoarea Aiud scrise de Simion Lefter şi Al. Constant, dar vă rugăm să le retrimiteţi dactilografiate pentru că scrisul este pur şi simplu ilizibil..

Nicador Zelea Codreanu

Periodic editat de *"ACŢIUNEA ROMÂNĂ"* ISSN 1583-9311

Redactor şef: **Nicoleta Codrin**

Colegiul de redacţie: Emilian Ghika, Ştefan Buzescu, Corneliu Mihai, Cătălin Enescu
Nicolae Badea - secretar de redacţie

Relaţii cu publicul: **Str. Mărgăritarelor nr. 6, sector 2, Bucureşti - În fiecare *Vineri, orele 15–19***
(zona Circului – inters. cu Ştefan cel Mare, colţ cu str. V.Lascăr)
Tel.: (021) 322 3832 sau 0745 074493
e-mail: cuvantul-legionar@zelea-codreanu.com